

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK SOKOLSKÉ

OBCE v AMERICE.

ROČNÍK XXXXV.

CHICAGO, ILL., 15. LEDNA, 1924.

ČÍSLO 11.

K NOVÉMU ROKU 1924.

NAŠE Obec Sokolská, naplnivši sedm roků práce úsilovné, práce mnohé, třebaš dosud i neoceněné, vstupuje Novým rokem s lepšími nadějemi do budoucna, neboť na II. valném sjezdu s uznání hodným pochopením všech zástupců mužských i ženských jednot podnětována byla ve svých základech nejen morálně, ale i hmotně, aby snáze mohla plnit všechny ty důležité snahy a počiny ku prohloubení a zmožnění řad Sokolstva amerického. V dnešní době jsou poměry daleko jiné než jak před léty bývalo a i požadavky v každém směru, kamkoliv pohlédneme, kladeny jsou větší měrou na jednotlivce i celky, ať již v ohledu hospodářském, sociálním, či výchovném vůbec. Proto všude zkoušeny jiné prostředky, hledány jiné cesty ku dosažení cíle, a i naše Sokolstvo, které prodělalo zde během půl století křížovou cestu svého těžkého poslání v cizině, které překonalo mnohé krušné boje na své udržení a čelit muselo různým proudům vůkolním, v tomto novém roce chystá se nastoupiti za vedení nového Výkonného Výboru slibnou cestu ku smělému rozmachu peruti sokolských, tak aby řady Sokolstva amerického do příštího III. valného sjezdu byly zdvojnásobněny.

Však tu nestačí pouze chtít, ale taky dovést! Dobrá vůle sama o sobě nespasí naši věc, té jsme měli vždy více nežli dosti, ale bohužel příliš krátké ruce na provedení naší vůle spo-

lečné. A tu připomínáme zcela upřímně, aby pro budoucí účinnou práci naši nestavěli jsme program příliš obsáhlý, neboť lépe jest méně chtít, ale více dovést, tak aby snad, jako vždy, v té velké záplavě myšlenek a námětů neutopila naše energie i s dobrou vůlí na dně hlubokého programu smělých plánů. Pozvolna, ale jistě třeba tu brát se za naším cílem a při tom důsledni svému poslání, neslevovat, aniž kompromisovat k vůli zdánlivému prospěchu, nýbrž neochvějně krok co krok všichni věrní bratři a sestry, semknuti pevně ve svorných řadách pod praporem: "Rovnosti, volnosti a bratrství" jiti musí za ideály našich Tvůrců ku povznesení amerického Sokolstva a tím i ku povznesení celé větve československé v této zemi!

A k této cestě našeho budoucího se snažení tlumočíme upřímně novoroční přání celé naší Obci, župám, sdruženým jich jednotám i veškerému členstvu, aby s jarou silou, s novým nadšením, kázní sokolskou a s láskou bratrskou i sesterskou chopili se všichni té drobné práce každodenní, jež má býti průpravou pro velké společné činy naší sokolské rodiny a v níž, zapominajíc trampot všedního života a odvrhujíc všechny osobní spory, jediné zrcadlí se to pravé sokolské bratrství prosté všeho sobectví, v níž spočívá jediné to pravé a ničím nenahraditelné — poznané naše štěstí sokolské!

Jest jedno místo v světě širém,
v němž najdeš pro svou duši klid,
kam zmitán jsa životním vírem
vždy pro posilu můžeš jít.
Jest jedno místo v světě širém,
ať v trudu, plesu, zápole,
kde láska vstříc ti vane s mírem —
to místo najdeš v Sokole!

Na zdar!

Redakce Sok. Amer.

KÁZEN SOKOLSKÁ.

PŘI uvádění v řady Sokolské jsou přijatým bratřím čteny zásady a jest kladeno na srdce přistupujícím, aby se dle nich zachovávali a k uskutečnění jich napomáhali, což všichni slíbiti musí a také slíbi.

Jedna z nejdůležitějších podmínek, aby jich plnění dosáhli, jest kázeň, jež v řadách sokolských jest domovem a jež dopomoha Sokolstvu ku vítězství, která velicí zakladatelové jeho Fuegner a Tyrš sice tušili, ale jehož nebylo jim popřáno se dočkati. Co vše přispělo k oplodnění tak hojnou úrodou role sokolského? Co pomohlo Sokolstvu k výsledkům na poli výchovy tělesné i duševní? *Kázeň.*

Kázeň jest silnou větví na pni, jež Fuegner a Tyrš v úrodnou zem vsadili.

Kázeň spočívá v podrobování se svého vlastního *já* řádům a pravidlům, jež jsou určena proto, aby se k cíli došlo. Kázeň vyžaduje aby ti, kdož na díle velikém pracovati chtějí, podrobovali se stanoveným nejen přijatým řádům a rozkazům ale i těm, kdož řády a ustanovení jsou k tomu určeni, aby nad plněním jich bděli.

Kázeň omezuje začasté v tom i onom směru svobodný projev jednotlivcům a jest tudíž ovšem jen *zdánlivě* namířena proti svobodě jednotlivců. V tom spočívá tedy celá podstata kázně.

Význačnou vlastností kázně sokolské jest to, že jest *dobrovolná*, což ji povznáší nad kázní z přinucení.

Čím jest cvičení tělesné hmotnému tělu, tedy svalům, tím jest kázeň duši, mysli.

Kdo utužuje tělo, nabývá síly, dovede ovládati druhé, kdo utužuje kázeň, ten duchem svým ovlásti může i ducha jiných.

Kázeň činí mysl mužnou a statečnou. Ti kdož pochopili plně, přecházejí snadno v *sebekázeň*, jež pak je přivádí až na místa vítězná. Sebekázeň dává možnost každému jedinci, aby vítězil nad vášní tou či onou, ba ona mu dává vítěziti i nad celou řadou náruživostí, jimž ten, jež nezná kázně, natož pak sebekázně podléhá i jimi zachází. Kdo pak nedovede sám nad sebou vlásti, ten není dalek pouhého živočicha a přecasto klesá i pod úroveň zvířete, která svým pudem se řídíc chápe spíše, co že činiti mu možno a čeho nikoli.

Nízká vášně není při člověku nic jiného, než špína drahokamu, kterou když odstraníme, objeví se tento v celé záři a lesku svém. Nuže, kdo vášně a chtíče potlačuje, tot' člověk.

A nejcennějším plodem kázně jest odříkání se vášní, jež jest nejlepším pěstitelem čistých charakterů, povah, jež jsou nezlomny. Odříkání jest nejjistější cestou k svobodě, neboť jen ten jest svobodným, kdo není otrokem sám sebe a svých vášní, a vítězem největším ten, kdo zvíťazil sám nad sebou.

Člověk takový i v otroctví jest svobodnější nežli jeho pán otrokář — který jest otrokem otroků — jak praví veliký náš apoštol sokolský, bratr Karel Vaniček.

Nesmí si ovšem nikdo zaměňovati pojmy svoboda s nevázaností, volnost s bezudností, silu se surovostí, vtip se sprostotou, požitky s hýřením; neboť pak by nezískal nikdo toho k čemu sokolství směřuje, a minul by se vždy s pravým, ryším a čistým sokolstvím Tyršovým.

Každému člověku ukázněnému lze se nadíti, že kázeň přinese mu mnohé a mnohých výhod. Kázní a odříkáváním docílujeme té pravé svobody, neboť jen ten, jež sám sobě dovede rozkázati, vyvíjí *silu vlastní vůle* a řekne-li "Chci", zní to zcela jinak oproti vůli slabocha, jež nezná chci, ale "já bych rád, kdyby, atd. . . ."

Ze silné vůle vzniká v každém *sebevědomí*, kterého v národě našem jest opravdu tak na mále. Sebevědomím docílujeme svého práva, neboť dovedeme se opřít, dovedeme pochopiti *právo vědomí*, jež má sice i leckterý slaboch, jež spokojí se však zákony a jich paragrafy, nebo sliby mocných tohoto světa, kteří rádi heslem svým mají, "že moc je nad právo."

Jen mocí proti moci lze dosíci práva, však nikoli rozhalenými nadry proti jicnu vražedné zbraně, již mocní v hrsti své mají, nýbrž *mocí ducha proti moci hmoty*, neboť té podléhá i násilí.

Nejvýše kázeň sahá v duši člověka tím, že dává mu zcela pomoc k porozumění významu života.

Miliony lidí pokládá život lidský za plný pohár libě opojného nápoje a spěchají proto, aby v brzkou jej až na dno vyprázdnil — a zatím, otravují se hořkými kvasnicemi.

Jiní zase pokládají život za náklad, břemeno, jež musí nésti až do skonání, stále naříkajíce. Jsou však také odchovanci kázně a ti hledí zcela jinak na život. Ti v něm vidí *povinnost*, jež uložila jim síla tajemná, jež z temna je vyvedla.

Z toho vidíme, že první jsou dosud všichni nerozumnými, druhí pak slabochy od narození a jen ti třetí jsou lidmi statečnými, jimž není zatěžko s životem v boj se vrhnouti, a bojují, vycházejíce vítězni, kdežto první podléhají. Jen ti porozuměli životu a plnění povinností životních a rádi ještě přibírají *povinnosti dobrovolné*. Hrud' těchto dme se radostí nad každým sebemenším úspěchem — jsou šťastnými. A proč? Poněvadž jsouce ukázněni, spokojí se málem a nečekají od života více, než život jim poskytnouti může a následkem toho vyvíjí se u nich zcela klidný názor o životě a mysl veselá, kteréžto dvě vlastnosti jsou vedle zdraví nejlepšími a největšími statky života.

Dává nám tedy Sokol možnost všech těchto bohatství dosíci: zdraví utužováním těla a kázní pak dosažení spokojenosti a štěstí životního.

Všude jinde marně byste hledali toto do-
brodiní a proto dbejte o zachování jich nejvíce.

Kázeň vás učiní tím, čím býti chcete — lid-
mi šťastnými.

E. Tůma.

TROŠKU DO MLÝNA

posílá Jos. Štíbr.

JELIKOŽ se poslední dobou v Sokolstvu americkém volá po nápravě, ač zase někteří zastánci míru a pořádku myslí, že není co napravovati a že je všechno O. K., myslím, jelikož i ceny Obci Sokolskou vypsány pro nejlepší návrh cesty "ku předu", že přece na tom něco pravdy, že buďto odpočíváme, aneb jsme zbloudili na cestě za Tyršem.

Již se ozývají i staří horcovníci a v předposledním Sokole náš Jičínský, tento družstevník, zase se hlásí na své místo.

Nebylo by na škodu, kdyby ještě Čermák, Dibelka, Haler, Štulík, Kafka, Voborský, Tesar, Lier, Vonásek, Sadilek, Filip, Tryš, Triska, Mik a jiní a jiní vyrukovali s jejich myšlenkovými schránkami a vysypaly z nich, co pro dobro naši větve americké a sokolské věci mají.

Jest tolik našich starých harcovníků na odpočinku, na které v tomto okamžiku mi není možno vzpomenouti, že by jimi jak se říká řeku zastavit mohl a kteří nečinně přihlíží, jak Sokol jeho spár pochroumaný máje, nemůže čele rozepnouti jej ku vysokému vzletu.

Jenom, prosím, žádné omluvy, výmluvy neb vytáčky, řekněme si mužně a upřímně "naše vina jest".

Ovšem, že bude mnoho a mnoho těch, kteří řeknou — já jsem se již tolik roků v tom národním životě napracoval a co z toho na má stará kolena mám? Kdybych býval jako jiní si všiml svého, kde jsem býti mohl!

Pravda, pravda, a často pravda bolestná.

Pomni však každý, že lidé v životě ještě ubožejší tebe jsou a kteří vše i třeba život pro dobro obětovali a že třeba ještě tupení byli a jsou.

Zda příkoří se tobě děje, nemáš mlčeti a v ústraní jíti, tím věci neposloužíš a druhý na místě tvém trpěti bude.

Zdali vidíš něco škodlivého, hled' na to poukázati a zajisté každý, i třeba ten, koho se týká, zda Sokolem a lásku pro pravdu hledá, nemůže ve zlé tobě vykládati, zda dobrou služiti chceš.

Pravdou, nepopíratelnou, že nám zbyly po akci osvobozovací bolestné vředy, které se pomalu hojí, avšak zdali budeme spravedlivě, poctivě a otevřeně jednati, zahojí se rány tyto a naše zdravé tělo půjde dál za vytknutým cílem.

Ku návrhu co jest nám zapotřebí a ku našemu prospěchu, přicházím i já "s troškou do mlejna" a myslím, že není třeba dlouhých úvah, archů papíru a hledaných slov. Co jest třeba,

jest upřímných srdci horujících pro ten dobrý odkaz našich otců.

Já bych shrnul můj celý plán pro sokolskou cestu ku předu v několika slovech, abychom se ne jenom Sokoly jmenovali, ale abychom jimi byli.

Dobře napsal bratr Kotek, že nám netřeba sáhodlouhých stanov, z nichž takřka ničeho nezachováváme a já bych přidal, že ne na papíře, ale v našem srdci mají sokolské stanovy psány býti.

Též bratr Plaček na sjezdu Národního Sdružení velmi dobře se vyjádřil, že třeba spravedlivě a poctivě na věci nahlížeti, jaké jsou, abychom věděli, co opravit a tak dále úspěšně v před šli.

Nepomůže nám zajisté pouze poukazování na našeho Fuegnera, Tyrše, Husa, Žižku, Komenského, Havlíčka a jiné, když pouze slovy a ne skutkem se jich dovoláváme.

Dnešní člověk chce věděti, jaký jsi ty a ne co byl tvůj otec, dědek a pradědek.

Ovšem že, zdali na tobě pozná poctivého a řádného člověka, pak se můžeš i s tvými předky pochlubit, že z té krve pocházíš.

Právě teď s dobrým jménem "Čechoslováků" má sokolstvo americké širokou půdu k činnosti, že škoda každé chvilky a jedince každého, který nestojí v pracovním šiku.

Nechceme snad, aby Němci, Uhři, Taliáni a jiní pracovali pro povýšení věci naší, když my bychom sami pro své dobro prstem nehnuli.

Mám zde jeden návrh k našemu pracovnímu programu, ač předem vím, jakou bouři nevole v jistých našich kruzích vyvolá.

Byl jsem můj celý věk v řadách členstva cvičícího, což mne zajisté před bouří ochránil a protož s návrhem na světlo přicházím.

Po padesáte let Sokolstvo americké třímá sokolský prapor, který ponejvíce nad členy mladými v práci tělocvičné vlál.

Nejvíce času za veškerá ta léta bylo obětováno výchově tělesné a proto by málo škody dle mého náhledu vzešlo, kdybychom jeden jediný rok pošinuli vývin duševní na toto místo a pozorovali výsledek.

Ač máme v našem hesle "v zdravém těle zdravý duch," víme předobře, že zdali cvičení těla dáváme čas veškerý, že duch zakrňuje a protož zkusme naše tělo vyrovnati s duchem.

Mám, bratři a sestry, o naši duševní úroveň pádných důkazů lidí na místech zodpovědných v našem veřejném životě, což, chráníc věc naší, nemožno zde sdělit a ač se tyto věci na celek vztahovati nemohou, jelikož všude koukol mezi pšenici, přece věci přirozenou, že zdali lidé podobní z našich řad vychází, naši věci škodí.

Bratře, sestro, hled' me vždy našim každým krokem reprezentovati naši věc a myšlenky, jež nám naši vůdci ve štít napsali.

Tak budeme povždy silní a vzdorovati ná-

strahám falše, lži a nevědomosti, čímž jak se právě v době nynější zdá, lidstvo tak velice trpí, ač si namlouvá, že za křesťanstvím kráčí.

Rád bych viděl, kdyby dnešního dne Kristus, Hus, Tyrš a jini z hrobu vstali, jaký posudek "o lásce bližního" jako sebe samého — a duševním životě dnešního člověka sobě učinili.

Jan Tesař:

ZDRAVOVĚDA.

TU bylo dosti povolanými odborníky psáno a mluveno a mnohá pravda pověděna, avšak rozhlédneme se kolem a hlavně naše členstvo sledujme a odpovíme si otázku: kolik že jsme v popředí před jinými jak ve zdatnosti tělesné či duševní? Nic! a jsme přece tělovýchovnou organizací, jejíž členové mají zde vynikat těmito vlastnostmi, býti rádcem, vůdcem svému okolí, získávat a upevňovat svou organizaci a pravdu v ní, a její pomocí nejen šířit ale i hájit. Naše členstvo, ač pozůstává ze životného materiálu (cvičící) stůně na všechny možné choroby jako jiný lid a zrovna v tak velké míře.

Tu bychom měli jít za pravdou ve znalosti těla, z jakých součástí se skládá, které jsou denně, a v jaké míře spotřebovány a kterými poživatinami tyto nahražujeme a budujeme k vývinu.

Víme jednu věc, že medicíny dosud nikoho nevyléčily. To byla příroda sama, která tak jako tak nezahálí, pracuje k našemu dobru. Přírodě musíme rozumět, neboť jsme její součástí. Příroda má pro nás udělati vše, by jsme byli takovými jak si přejeme býti, ale nám je třeba znát kvalitu toho, co k životu od přírody běrem. Máme chemiky, ale nejlepším chemikem i lékařem bud' sobě každý sám. Kdyby lékařská věda nebyla dnes špinavým řemeslem zákonem chráněným, Medical Tru- stem na zákonodárných vynucených, tak dokazovali by své vědomosti svými dobrými výsledky a ne zákonem a násilím na lidech.

Víme, že očkování jest naprosto pochybné dle washingtonské zprávy lékařské missie na Filipínách za 10 let a přece otravují se děti ve školách, připravují se oběti (victims) pro členy lékařského trustu, jichž jest 150.000 ve Spoj. Státech, kteří dělají si nárok na slušné žití ze svého řemesla a proto se musí zajišťovati různými nečestnými způsoby.

Kdyby byli čestní tak není možno, aby při jich takovém počtu se choroby lidí procentálně zvětšovaly.

Máme v našich tělocvičnách pilné cvičence s rheumatismem. A kolik máme lékařů? Že není k vyléčení, že i lékaři jej mají? Ať přijdou ke mně, já jim poradím. Nejsem lékař, jen člen zdravotního klubu a dobrovolc školy jeho, která je volná každému.

Že jest třeba řezat mandle? Proč pak neodstranit příčinu choroby? Nedávat dětem smetanu a škroboviny (flakes) cukr k tomu. Nedávat dětem mezi jídlem (3 až 5 hodin trvá trávení) nic jíst a rozhodně ne "candy", cukroví z cukru čistého nemají v sobě řepných mineralních solí výživných, pouze tu sladkost, což způsobuje plyny, ničí jak vápené tak železité látky v těle, přivádí po čase závratě a malátnost. V tělocvičnách toho máme dokladů dost, Co dělá ve víně, to dělá i v žaludku cukr čistý.)

Slepé střevo že je třeba řezat? Velmi zřídka. Každá součástka v těle má svou funkci, jinak by ji tam příroda nedala. Tak, když někdo bude mít zápal plic, uříznout? Nebo zápal mozku, uříznout?

Namočte v turpentinu vlněný hadr, obalte břicho, kde jsou bolesti, tyto zmírníte, dejte tělu (za několik dní) to co potřebuje, abyste měli čistou, zdravou alkalickou krev, a příroda pomocí krve vás chrání, léčí sama.

Pití vody jest nutné a v dávce, aby odpovídala poměru tak asi kolik tělo vody obsahuje, asi 67%. Pijte vodu od 6 do 12 sklenic denně, ne mezi jídlem. Před jídlem asi 2 a po , za 10—20 min. 1 sklenici. Pak po 2½ hodině pijte dostatek vody na vyčištění.

Proč? Ochlazovat žaludek, když pracuje na potravě, není dobře. Víte, v jakém varu asi je? Nalejte do hrnce, kde se něco vaří, studené vody a přestane var, to samé jest v žaludku. Přidávejte do hrnce po 1 hodině něco syrového a dlouho můžete čekat, aby vše bylo k jídlu správně uvařeno. Nepřesilujte takto zaživací ústrojí. Způsobují se tím plyny, které pomalu ale jistě vnikají do krve a ve 35—40 letech vidíme ochablé bytosti kolem sebe.

Cvičme, tužme se a na druhé straně lenošme v hledání pravdy, neb věrme těm, kteří nás málo neb nic nenaučili a políčujeme sami své ideály o zdravém člověku, kterých i v našich tělocvičnách malé procento máme.

Správné žití, dietu, jest nám třeba znáti.

Lékaři zabíjí. Zabili Hardinga, a tisíce jiných, ale dosud ni sebe mnozí nedovedou ni chránit, tím méně uzdravit.

Toto jest začátek poznatků z praxe, výsledků ze zdravotní školy. Tento úryvek podle toho jak bude přijat, budu pokračovat, nejen jak mnohé choroby léčit, ale hlavně jak se jim vyvarovat.

Nejezte škroboviny a bílkoviny najednou. Vše, co je k jídlu se může a má jíst, ale máme vědět, jak máme poživatiny kombinovat.

Fazole a hrách, jsou těžké proto ku trávení, že obsahují asi 45% bílkovin a 55% škrobu. A natož cizí, sobě úplně odporující potraviny škrobové a bílkoviny jsou ještě mnohem těžší. Vše jest na nás samých, co budeme chtít, dosáhneme jen vlastním úsilím.

Lenoši at' mřou, zdraví tělesně i duševně budou žít, at' jedinci neb celé národy. Jen si směle vyšlápneme za pravdou i zde a pak jsme se odklonili od lhářů, již obchodují s bohem, tak povedeme i zde třeba boj, za své lepší, za celek co celek. Všechny choroby jsou z kyseliny a jedů v krvi, z nesprávné diety. Jest jim možno čelit i léčit přírodní cestou. Dr. P. S. Clark, ředitel zdravotní školy, vám poví více ve své knize, nebo máš každý přístup volný v neděli od 4 hod. odpo. v Kimball Hall, roh Wash-a Jackson Boul. Kniha "How to live and eat for health" stojí \$1.50. Pro členy Sok. jednot obstarám po \$1.10, poštou o poštovné více. Na dotazy přilož známku. (Pokračování.)

JINDY A NYNÍ.

Sport ve Starém Řecku. Sport doby nejnovější.

Již u Homéra setkáváme se často s popisem zápasů, vrhání disku, závodů v běhu a jízdě na vozech. Kdo byl neobratným v tělesných cvičeních, byl považován za "kramáře", člověka méněcenného, který na nákladních lodích pečuje toliko o zisk a zásoby (Odyssea). Hry byly tehdy pořádány na oslavu smrti hrdinů, k uctění cizinců a pod. Záhy začínají se hry vyvíjet na pevnějším základu a stávají se institucí národního významu. Vývoj tento byl urychlen vpádem Dorů, kteří pronikli na Pelopones a usadili se tu mezi cizími národy, jež si podmanili. Založena Sparta — město, jehož jedinou hradbou byla statečnost jeho občanů. Hrslka Spart'anů ovládala statisícové kmeny a spousty otroků. Za těchto okolností Spart'ané musili věnovati jedinečnou pozornost tělesné výchově, a nelze se diviti, že zde záhy vyvinul se skvělý tělocvičný systém. Jeden Spart'an musil se vyrovnati deseti Helotům. Tělesná výchova ve Spartě připravovala muže i ženu. Nejen hoši, ale i dívky musily cvičiti, nahé nebo v krátkých sukních, aby se otužily. Ve staré Spartě setkáváme se s prvými zákony eugenickými, hledělo se k tomu, aby byli zdraví a silní rodičové, neboť jen od nich očekávali se dobré a zdravé děti. S výchovou dětí se počalo hned, jakmile se naučily choditi. Spart'ané podle Xenofona byli nejzdravějšími ze všech Řeků, mezi nimi se vyskytovali nejkrásnější muži a ženy. Dorské vlivy záhy se uplatnily v celém Řecku — hry olympijské nabývají zvýšeného významu, od roku 776 slouží za základ letopočtu. Přicházejí na ně borci z celého Řecka, což možno vidět ze jmen vítězů. Vznikají nové hry — program se rozšiřuje. Ne-ní obce bez cvičiště. Známe jest výrok Pausaniův, ní obce bez cvičiště. Známe jest výrok Pausaniův, že řecká města se poznají podle hřišť. Cvičiště řecká byla veliká, prostranná, mramorová, zdobená množstvím soch bohů a vítězů, platanovými stromoradii. Občané chodili tam na procházku dívat se na výkony mladých — v

gymnasiích pod platanovými alejemi vznikla řecká filosofie.

Rád her byl přísný. Borci musili přísahati před vstupem do stadionu, že alespoň deset měsíců cvičili bez přerušení. V gymnasiích nabývali nádherných těl a skvělého ducha. Miltiades, Aristides, Perikles, Agesilaus, Pelopidas odtud vyšli. Platon, básník Timokreon byli zprvu atleti. Pythagoras dobyl první ceny v rohování Euripides byl vítězem her eleusijských. Nahá těla Řeků byla krásná, nebylo zanedbaného ani nejmenšího svalu — tréneri řečti měli smysl pro umění, souměrnost a eleganci. Ideálem Řeků byla krása tělesná a dokonalost. Správně usuzuje francouzský kritik H. Taine, že cílem Řeků byla vůle zdokonaliti přírodu — Řekové chtěli, aby jejich plémě bylo ideálně krásné. Umění, které tvoří sochu z kovu, mramoru, provádí postupně a z povzdálí tělesnou výchovu, která tvoří sochy živé. A k tomuto skvělému vývoji tělesné kultury připojuje se později harmonicky nádherný rozvoj kultury duševní.

Jako paralelu k tomuto obrázku tělesné kultury starého Řecka stavíme obrázek sportu doby nejmodernější. Citujeme vídeňskou "Stunde": "50.000 lidí sedí kolem fotbalového hřiště Vienny na Hohe Warte. 50.000 lidí přihlíží se zájmem, ba možno říci, jest fascinováno zápasem 22 borců a úzkostlivě sleduje, kterak se ve vzduchu pohybuje kožený míč. Zapomínají na denní starosti, na špatný stav valuty, na vše. Jásají, podaří-li se Uřidilovi nějaký trik, jejich jásot mění se v minuty trvající šovinistické znění hromu "g-o-o-o-o-l", když Rakušané docílují vítězné branky. A stejně jako ve Vídni i jinde sportovní výkony nejsou hodnoceny podle své skutečné tělovýchovné ceny — nemají této ceny namnoze vůbec, ze sportu staly se hry, sloužící zábavě publika — dokladem může býti Španělsko, kde fotbalové matche vytlačují býčí zápasy. Za těchto okolností nelze se diviti, že množí se hlasy, které upozorňují na hrozící nebezpečí a ukazují na vzory pravé tělesné výchovy, jichž, bohudíky, má dosti i doba moderní."

—jht.— (Z Čes. slov. Repub.)

PŘÁTELSTVÍ.

Tak rád bych přítele vyhledal,
svůj život bych za něj dal,
o kůrku bych se s ním rozdělil,
do srdce plně jej vzal.

— — — — —
S ním jíti chtěl bych životem
v bouřích, při tichém míru,
bratrsky bych jej miloval,
v něj vložil svou celou víru.

— — — — —
Kde najít takého přítele
v tom širém křesťanském světě,
zda o něm někdo uslyšíte
"prosím Vás" ku mne jej ved'te.

Štibr.

KOUTEK DOPISOVATELSKÝ

VÝROČNÍ ZPRÁVA TĚL. ČINNOSTI ZA ROK 1923
T. J. S. V ST. PAUL, MINN.

Bratři a sestry! Mám podávat výroční zprávu naší tělocvičné činnosti. Vim však dobře, že nemohu Vám podat nic nového, co by Vám ještě nebylo známo. Byli jste to Vy, kteří jste v naší společné práci byli činně působni a to velmi pilně, takže činnost naše je Vám každému známa do nejmenších podrobností. Mám tedy na mysli zaslat jen stručný souhrn naší práce za uplynulý rok.

V prvních měsících minulého roku připravovala se naše všechna družstva na velké veřejné vystoupení. Mimo to nacvičovalo se družstvo mladších bratrů na závody, pořádané "North West Gym. Soc.", kterých se účastnilo koncem března, leč jen v nepatrném počtu čtyř bratrů. Litovati je, že naše jednak již nečetné družstvo seslabeno bylo ještě o několik bratrů, kteří se v poslední chvíli nedostavili.

Nedlouho po tom zajelo několik našich mladších sester do Nové Prahy, kde spoluúčinkovaly na veřejném cvičení tamnější Sokolské Jednoty.

Měsíc duben byl pro náš tělocvičný ruch velice významným. Přípravy k veřejnému cvičení byly v plném proudu a naše cvičící družstva pilně a s chutí se nacvičovala. Cvičební ruch dosáhl plného rozsahu, když zavítal k nám společný cvičitel br. F. Chmelík. Nebylo pak dně, aby naše tělocvična nebyla zaplněna až do pozdních hodin našimi neúnavnými borci a sokolicemi. Nemohu opomenouti uznání, zvláště našim sestrám, které skutečně s houževnatostí vytrvaly a vždy ve velkém počtu cvičení se účastňovaly.

Veřejné naše vystoupení dne 22. dubna bylo úplně zdařilé a pro nás velice významné a dostalo úplně svému úkolu a poslání.

Po tomto veřejném cvičení cvičební ruch v tělocvičně neochabnul, ale znovu pilně se nacvičovalo na zájezd do sokolské jednoty v Denham, kde naše členstvo dne 15. července spoluúčinkovalo na jejich veřejném cvičení počtem 30 borců. Jisto je, že cvičení to mělo pro Jednotu v Denhamu velký význam a úspěch, ke kterému jim naši bratři a sestry značnou měrou přispěli, plnice tak úkol svého poslání.

Po dvouměsíčních prázdninách nastalo dne 15. září nové cvičební období. Naši cvičenci se zase radostně vraceli do tělocvičny a přiváděli své známé, takže již v prvních počátcích nové sezony byla všechna družstva zastoupena značným počtem cvičenců a cvičenek. Cvičení započato s nebývalým rozmachem a se zřejmou chutí a láskou k práci v tělocvičně.

Cvičící družstva připravovala se znova k veřej. vystoupení Minneapolské Jednoty, kterého se účastnila dne 9. prosince počtem asi 70 cvičících. Vyplnili jsme tam sami celý tělocvičný program vyjma jedno číslo. Jsem jist, že i tam naše sokolská práce přinese žádoucích výsledků, jak brzká budoucnost ukáže.

Naše nynější těl. činnost je stále v plném proudu i rozsahu. Máme nyní celkem 145 cvičenců. Počet to zajisté značný oproti mnohem menšímu počtu cvičenců v začátku minulého roku. Z toho je zřejmo, jak se naše dobrá sokolská myšlenka rychle ujímá a jak na chází všude porozumění.

Bratři a sestry, Vy, kteří jste s plným porozuměním pronikli ideové směrnicí Sokolství a vzali si za povinnost plniti nikdy nehynoucí odkaz Tyršův a vy-

chovávat generace na podkladech kultu těla i ducha k vrcholu dokonalosti a stali jste se průkopníky a základy této vznešené ideje Sokolství, Vám budiž můj nejvšelejší dík!

Avšak nemohu si pomoci, abych nepoukázal na to, že to právě a ryzi Sokolství není dostatečně poznáno a chápáno všim našim mladým členstvem. Vy, bratři a sestry, snažte se hlouběji vniknouti v podstatu Sokolské myšlenky a až najdete porozumění pro naši velkou ideu sokolskou, pak se Vám to stane nezbytným a nepostradatelným po celý život, jako našim starším členům. Zde v Sokole najdete to, co byste marně hledali u všelikých církví, snahu po lepším životě a dokonalosti. Cvičení berte vážněji. Ono je právě podstatou naší výchovy a vychovává nás zdánlivými a ukázněnými. Na vás bude, bratři a sestry, byste pokračovali v té práci započaté našimi neúnavnými a obětavými pracovníky a nutno je, abyste byli dostatečně sokolsky vycvičení a dovedli se přibližovati k našim vytčeným cílům.

Bratři a sestry, jsem přesvědčen, že Sokolství a jeho ideově obsažený program, který má již velkou minulost, má také velkou budoucnost a spěje nezadržitelně až na metu nejvyšší!

Nazdar!

Franta Nečas, náčelník.

V Ennis, Tex., 13. prosince 1923.

Jsmo tady v Texasu zastrčení jako na konci světa, sami pak také mnoho nedbáme, aby o nás ostatní svět věděl. V adresáři Sok. Am. vidím ještě br. Faltejska, že je tajemníkem dallaského okrsku a on je zatím již dávno někde v Californii. Také br. Kučera co náčelník tam má ještě starou adresu, jakož i Sokol ve Waco, který jest na jiném místě téhož čísla S. A. uveden co neexistující. Dle toho by se mohl někdo domnívat, že tu ze sokolů a sokolic žádný neumí psát, nebo že žádný spolkový orgán nečte.

Je to pro Texas smutné vysvědčení, že z tolika sokolských jednot zde založených se udržely tři. Vlastně činné jsou jen dvě: dallaská a naše, nebo v Guy jest 10 členů a z těch snad cvičí br. Vrla sám. U nás v Ennis nebyla dlouho také žádná činnost, ale že jsme tu blízko Dallas a s tamním sokolstvem se často stýkáme, podařilo se přece sehnati trochu dorostu, tak že cvičení mohlo býti opět zahájeno. Z počátku se přihlásilo jen asi 10 mladíků, poznenáhlu počet rostl, i ženský dorost se přihlásil a tak se činnost sokolská obnovila. Některé to ovšem omrzelo, když shledali, že nemohou vyniknout, ale dvě družstva mužská a jedno ženské cvičejí stále.

Loni byl u nás odbýván závod a letos v Dallas. K závodu vyslala každá jednotka družstvo ženské a mužské, která se střetla v úpolu 8. a 9. pros. V sobotu večer cvičila družstva mužská na hrazdě, bradlách a na koni, v neděli dopoledne pak venku skok, vrh a vzpor. Ženská družstva též cvičila v neděli hlavně skoky a něco málo na náčiní. Soudcové byli ovšem od obou jednot a poněvač po každém výkonu hned rozhodovali a dle dohody společně psali klasifikaci, nemohlo býti o nějakém stranictví ani řeči. K večeru bylo sčítání hotovo a tu se ukázalo, že naši vyhráli. Mužské i ženské družstvo enniské docílilo celkem více bodů než dallaské a tak loňské trofeje na závodech vydobyté zůstanou opět u nás.

Naši cvičenci a cvičenky jsou skoro sami zemědělci a je to tedy zcela přirozené, že jsou otužilejší než dallaští, kteří vykonávají práci lehčí. Takto na zevnějšek by nikdo nerozeznal ty selské od panských. Vzpomínám si ještě, jak na nás "selské chrapouny" s vysoká pohlíželi měšťáci a dle vypravování návštěvníků staré vlasti dosud tam není té skutečné rovnosti ani mezi sokoly. Jsou bratry a sestrami jen v Sokolnách nebo při pochodech, ale jak je svlečen stejno-kroj, jsou tu zase milostpáni a milostpaničky. Není to všude, jen někde v městech se udržuje i v sokolstvu to třídění, ale dokazuje to, že i ta republikánská rovnost vyžaduje čas, než se ujme všeobecně. Jak by tedy mohla být rázem provedena změna celé lidské společnosti, jak to chtějí bolševici?

Cestující cvičitel br. Chmelík oživil zde ten ruch sokolský a naše sokolice se při těch závodech v Dallas pochlubily výkony prostných s tanečními kroky při doprovodu národních písní. Je to něco jako Beseda tělocvičná a libilo se obecenstvu velice. Bratr Chmelík naučil naše cvičence také několik národních písní, což by mohlo vésti k založení pěveckého odboru Sokola. Odbor dramatický máme a pěvecký by zajisté myšlenku sokolskou posílil.

Zápis sjezdu sokolského mne zajímal v Sok. Am. a nejvíce ta debata o pokrokovosti a svobodomyšlnosti. Přichází mi to jako štipání vlasů, jak to Němci pokřtili. Haarspalterei. Američti svobodáři říkají: Každý nevěrec není pokrokovcem, ale každý pokrokovce je nevěrcem. (Every atheist is not liberal, but every liberal is an atheist). Nesouhlasil jsem nikdy se zatahováním té náboženské otázky do spolků podpůrných, aniž do Sokola. Odhánějí se tím jen někteří lidé věřící, kteří by v těchto spolcích mohli nabýti poučení vedoucí k pokrokovosti. Mám v tom ohledu zkušenost.

* Je tomu již přes půl století co jsem v New Yorku jako doutníkář pracoval s krajanem Liškou. V čase tom počal české katolíky organisovati jakýsi kněz a ten Liška byl předsedou mužského spolku, jeho manželka ženského a dcera dívčího. V dílně na Lišku pokřikovali spoludělníci dělající si z něj posměch, on ovšem splácel jim stejnou měrou. Já se snažil tyto výstupy mírniti, začez mne měl Liška rád.

Minulo tam několik let, já se octnul v Detroit a tam jsem vstoupil do jednoty ČSPS. Tehdy čítala jednota ona jen 9 řádů, její obřady byly spracovány dle jakési americké organisace a v předběžném výsledku čekatele byla také otázka, věří-li v boha. Já sice řekl, že nevěřím, ale byl jsem přece přijat.

V dílně kde jsem pracoval v Detroit poznal jsem teprve mladého Lišku, syna onoho z New Yorku. Náležel k Sokolu newyorskému, já byl členem spolku Hlahol a neznali jsme se, poněvač každý ten spolek byl v jiné hospodě a jaksi na sebe žárlily. Byl jsem u řádu zvolen za tak zvaného průvodčího a když Franta Liška měl být uveden do řádu toho, bylo mu v předání předložena tatáž otázka: věří-li v boha. Jak jsem byl ale překvapen, když mladík ten z tak dobré rodiny katolické také pevně odpověděl: nevěřím. V Sokole se zajisté nemluví o náboženství a přece se tam stal z nábožensky vychovaného mladíka nevěrec.

Za krátko na to jsme založili Sokol v Detroit, který tam dosud trvá. Franta Liška, byl našim cvičitelem, za členy se nám přihlásili hoši z rodin katolických a pan páter Tichý nám půjčil Tyršovu knihu, z níž jsme se učili teprve názvosloví, neb je ani Liška

neznal. Později nám tu knihu pan Tichý daroval a snad ji tam ještě mají. Liška není již mezi živými a z těch zakladatelů snad je jen Čeněk Pokorný živ a ovšem také já.

Uvádím to jako příklad, že svobodmyslnost nebo pokrokovost nezávisí od slov, ale od skutků. Ve spolcích, majících účele nenáboženské se ten pokrok šíří, nechť je to v stanovách či není. Sokol pracuje na zesílení těla i ducha, náboženství velí tělo i ducha zanedbávat. Podpůrné spolky učí lid nespolehat se na boha, nýbrž na sebe sami a starati se o odvrácení všeho zla, jež lid zbožný nazývá božím dopuštěním. Proti se tedy vůli boží.

Jos. Buňata.

Chicago, 25. prosince 1923.

Především neděli, totiž 28. t. m. pořádal "Sokol Havlíček-Tyrš" svou Výroční Valnou hromadu. Přítomno bylo přes 90 bratrů. Dle celoročních zpráv vesměra činnost zni asi následovně. Stav finanční přímo skvělý, proto také usneseno náš starý dluh \$400.00 ještě od bývalé župy F. T. České Obci jenž jej převzala, zapravit. Činnost tělocvičná jest též uspokojivá—cvičení průměrně 30 až 40 bratrů. — Činnost Vzdělávací, počátkem roku okázala slibnou nápravu, dnešního dne částečně počíná opětně pokulhávat a mám obavu, že snad dokulhá na čisto! Bylo to asi před dvěma roky, kdy nás Vzděl. Odbor překvapil — totiž vydáváním Měsíčníku pod názvem "Brko Sokolí", hrazení výloh s tím spojené kryly dobrovolné příspěvky, pořádání divadel, oznámky atd.

Prvním rokem za redakce bra. Prechala těšilo se "Brko" dosti značné přízně a bylo také v předposlední V. H. usneseno, by pod protektorem br. Jednoty nadále vycházel, tentokrát však po zprávě br. redaktora na návrh bra. Hanzlíka usneseno — že když teda je to takové a žádný to vůbec ani nechte, tak že je škoda vyhazovat za to peníze! — Pohřební ceremonie odbyly se velice rychle, jelikož truchlicích pozůstalých vůbec nebylo! Značný rozruch způsobilo též poslední sjezdové usnesení — že totiž každý člen jednoty v stáří do 26ti let musí cvičit! — náš zástupce na Sjezdu to arciť vymlouval, že týká se to nově přijatých členů, tomu však nechtěl nikdo věřit, z toho důvodu, že všichni máme stejná práva a zároveň stejné povinnosti — z toho nejlépe seznat, že na sjezdech stanovy se dělají velice rychle, ale hlavní otázku jest, budou-li se také bratrské Jednoty dle nich řídit!

Nově zvolení bratři úředníci jsou následující: starosta br. Hanzlík, tajemníkem jest přijetý bratr z Čech, tudíž jméno jeho jsem si nezapamatoval, účetní: br. Houkal, pokladník br. Walter, mimo toho byla ještě volba do rozličných funkcí, jako Ředitelství Výk. Výb. župa, Odbory: Pomocný, stavební, vzdělávací atd.

Zemřel nám br. Velán! Byl jedním ze zakládajících členů býv. Sokola Havlíček. Byl nadšeným pracovníkem pro postavení vlastního stánku, byl členem v ředitelstvu budovy od jeho počátku až se dostavila, ano i po spojení se "Sokolem Tyrš" několik roků ještě nadále působil. Byl jedním z těch obětavých bratrů, kteří vlastním majetkem se zavázali, by mohla býti u Výp. Spolku učiněna půjčka na postavení budovy! Dnes zní mě ještě v uších výstražná slova také již zemřelého bratra Roubala t. č. starosty Sokola Chicago. Viděl jsem Vaše plány — ale to nebude tělocvična — to bude palác a nechtěl bych být v kůži těch, kteří na něco podobného se podepíší! — Ale br. Velán pronásledován byl zlým osudem. Při katastrofě "East-

land" ztratil 2 již dospělé dívky, a by mira osuda byla dovršena, před dvěma roky i svou věrnou družku v životě, která v ženském Odboru našem byla čilou pracovnicí — tudíž nebylo divu, že odumřel pro veškerou činnost národní a stal se samotářem!

Bylo mě telefonováno, bych jako také jeden ze staré gardy "zúčastnil se pohřbu v stejnojmenné — sešli jsme se z bývalých starých průkopníků celkem — 2! totiž br. Jakoubek a já. K nám přidružili se ještě: bratři Hanzlík a Makyta, byli jsme tudíž celkem čtyři — a když tak jako "poslední Mohykáni" v tom našem Krematoriu na Národním stáli jsme co čestná stráž u rakve, pohlížejíce naposledy ve zmrtnělé tahy obličejů našeho druhu v práci sokolské, tak byl to alespoň řečník Svob. Obce p. Petržílka, jenž život jeho v Sokolstvu dosti náležitě vystihl. Na hřbitově přidružila se k nám sestra Jacoubková celá rozrušená — tohle si přede jen br. Velán za tu jeho dlouholetou práci v Sokolstvu nezasloužil. Potěšili jsme ji že: kdo ví jak nás jednou odvezou! — Záležitost tato byla zároveň ve Valné hromadě přetřásána — poslední čest památce bra. Velána projevena byla povstáním a obnos \$10.00 věnován Útulně a Sirotčinci na místo květin. — Dále mají býti zakoupeny rapíry a rukavice pro čestnou Stráž při pohřbu — škoda že doba mechanismu nepokročila ještě tak daleko — mohli bychom mít též v zásobě nějaké ty roboty — Sokoly!

Při rozmluvě s br. Prchalem po Valné Hromadě, oznámil mě, že Vzděl. Odborem župním vypsána bude soutěž na články stran budoucnosti Sokolstva v Americe, které mají býti věnovány ale pouze příští naší generaci — dle mého dobrozdání mnoho to nepomůže. — Měly jsme zde dva Sjezdy — Sokolstva a Svobodomyšlných — o zevnější útvar vedení vášnivě debaty a to nejdůležitější — záchrana a duševní uvědomění naší příští generace odbylo se pouze — resolucemi! V první řadě: Jakého úspěchu docílili jsme již v našem českém školství?

Bylo to v červenci, když před naši budovou sokolskou spatřil jsem několik mladíků rozdávát letáky. Přistoupím bližší a poznal jsem, že jest to program k Husově slavnosti, odbývané při konvenci reformovaných církvi v Americe. Mladíci lahodnou češtinou zvali mě do vnitř, kde zároveň byla mládež čestně zastoupena a všude slyšel jsem pouze české zvuky! Pozorujte jen někde mládež naší at' již tu pokrokovou a nebo svobodomyšlnou! V jednom ze článků psaných br. Vojanem jsem již dokonce četl, bychom ten přerod raději již odbyli, poněvadž naše mládež dovede jen česky — koktat!

Jedinou vadou jest, že není u nás činnorodého nadšení, celá ta národní práce připadá spíše jako obchodní americký system. Máme tu národovce nebo svobodáře, kteří s nadšením rozohní se pro tu nebo onu věc ale — spolek to zaplatí! Žádejte na jednotlivci, by přispěl na to neb ono, řekne Vám jednoduše: Já platím na to v našem spolku atd. Pozorujte na př. pořádá-li něco podobného. V první řadě jsou to děti jejich škol, které jako kobylky rozlétnou se po celé osadě, vniknou do obchodů i soukromých domů, pracují s nadšením a jsou šťastny přinesou-li dosti značný tribut! Kdo jim vštěpuje tu lásku k tomu, pro co se vlastně obětují? Jsou to jistě jejich učitelé! Upozornil jsem na to jednoho zástupce našich škol — odpověděl mě opovržlivě. My nemusíme žebrať, nám to zaplatí spolky. Jedna z úvah našeho Havlíčka pravi: Není každý hrdinou kdo pro národ umírá, ale hrdinou jest

ten, kdo pro národ dovede žít a proň pracovat! A kdo jest u nás tím národem? Opětne jen několik ulic hraničících v sousedství tvoří vlastní nárudek, má své finanční ministry a takových náruďků máme spousty, jest to arcit' také práce národní, ale jiného druhu, v němž v první řadě zobrazuje se to naše "Já." — !

U nás arcit' také několik bratrů žehralo, že musí platit o jeden dollar více na příspěvkách a tážali se, jaké z toho budou mítí výhody. — Odpovězeno jim, že výhody bude mítí celek. — My arcit' také bychom mohli tu tisícovku ročně zašpofit a tvořit také jeden z těch samostatných ostrůvků, ale když už tu obět' ve prospěch celku přinášíme, měli jsme také přijat na Sjezdu — jako organisace národně ideální následující usnesení pro záchranu naší příští generace:

1) Utvoření jednotné fronty veškerého lidu pokrokově-svobodomyšlného.

2) Centralisace všech Čes. Svob. Škol v Americe pod ústředním vedením. Veškeré dosud postavené školy prohlášeny budiž za majetek národní, stávající patronáty škol, přetvořeny budiž na dozorčí Odbory školské atd.

3) Zrušení veškerých školních nucených daní spolkových s žádostí na přispívání darem dobrovolným, zároveň po celé Americe započít agitační činnosti zakládáním "Matičnických Odborů Školských", které hlavně měly by na zřeteli finanční záchranu atd. Myslím, že prozatím by toho bylo dosti a vzdor tomu, že jsem to napsal, nevěřím sám, že by to došlo k uskutečnění, ačkoliv Sokolstvo v Americe má dosti síly morální! Jsme příliš velikými egoisty a heslo Čecho-američanů: Co srdce poji, moře nerozdvoji, jest pouhou frází. Nejsem snad žádný národní fanatik, ale pokládat dobrovolně hlavu na špalek a to bez "Markýze Gera" zdá se mě přede jen pro nás osudem příliš hrozným! Na zdar!

Martinek.

Los Angeles, Calif., 10. pros.

V mém posledním dopise oznamovala jsem přípravy k našemu veřejnému cvičení, které konáno 4. července.

Mohu upřímně říci, že cvičení vydařilo se oboustranně, jak tělocvikek tak i finančně. Největším díkem poviny jsme: br. náčelníku Havlinovi, který se plně obětoval, by naše vystoupení bylo vzorné. Sestry! — Nechci snad lichotiti, ale vykonal jste svoji povinnost v plné míře — jak prostná tak i tanec Mazurka proveden bezvadně. I našich bratrů prostná, cvičení na koni a bradel, bylo velmi zdařilé. Že dostalo se nám pochvaly, nemusím ani podotýkat. Ukázkou zadostučinění bylo pozvání br. Jihoslovanů ku přecvičení našich prostných na jimi pořádanou zábavu dne 29. září t. r. Bylo to jakési potvrzení naší práce a proto si sestry i bratři dali ještě více záležitosti, tak že vše jak se říká klapalo. Poctivá práce a snaha přináší dobrá ovoce.

Mezi touto dobou konali jsme za krásných nedečnických dnů výlety do Eagle Rock parku. Kde vítání návštěvníci pohostění dobrými švestkovými knedlíky s tvarohem. Výborně ve volné přírodě chutnaly, zvláště při české hudbě, která nám též nescházela.

Dále pořádán členský večírek dne 25. srpna v malé síni s dobrým výsledkem.

Památný den 28. říjen, pětileté trvání naší svobody Čes. Sl. Rep. Den to plných vzpomínek. Oslavili jsme pěkným koncertem, po ukončení našich národních hymen měl proslov o významu dni br. A.

Lešovský, po něm následovalo několik vybraných přednesů. Po vyčerpání programu volná zábava a tance. Na Amer. posvícení 29. listop. pořádáno našim zábavním kroužkem divadelní představení "jedenácté přikázání", které nad očekávání bylo dobře sehráno. Větší kritiku nemohu podati, jelikož jsem sama hrála, mohu jenom říci, že všem ochotníkům dobře se hrálo, když viděli jsme místnost naplněnou obecností. V tom má velký podíl Jihoslovanský Sokol S. A. svoji agitaci mezi Jihoslovany. Na příštím divadle bude-li naše jednota jej pořádati, doufám, že obecnost zachová většího klidu neb jest to na jejich ujmu.

Jsem jista, že přiloží teď každá sestra ruce k dílu a s čistým svědomím bude pracovati.

Příští dopis bude psáti jiná dopisovatelka, jak doufám. — Máme volby, tedy **těšme se**, že bude zajímavější a častěji.

Přeje mnoho zdaru v příští práci a Novém roce
Tonča Jakubšová, ml., dopisovatelka.

New York, N. Y., leden 3 — 1924.

Již opět vstupujem do nového roku s mnohými sliby ku svorné práci sokolské, bude lepší roku minulého?

Volby úředníků již provedeny, však s jakým výsledkem —? Při každé příležitosti mladší členstvo vyzýváno jest ku práci, přijímání různých funkcí a podobně. Však vzdor tomu, že nominováno do různých úřadů několik mladých členů, nebyl zvolen ani jeden — a v jakém ještě poměru propadli — třemi hlasy proti deseti. Jak se u nás volí — a mluví!

Činnost různých odborů tuto sezonu jest skutečně chvála hodná. Sehráno několik divadelních kusů dramatickým odborem skutečně odbornicky. Zvláštní zmínky zasluhuje kus "Za cizí hřichy", jenž sehrán přímo umělecky, škoda však, že návštěvy obecnosti jsou tak malé; co toho příčinou, těžko říci.

Dne 16. prosince cvičitelský sbor pořádal tělocvičnou akademii s výsledkem dobrým. Nejlepším číslem programu bylo cvičení sokolic, vlastní to práce bratra Martyného. Ostatní tělocvičná čísla byla vesměs českého původu. Pro příště myslím bylo by lépe všechna čísla předvésti na sále, nebo na jevišti, aby průběh programu byl jaksi jednotný.

23. prosince pěvecký odbor vypravil operetu "Bajadéra". Velice výpravný kus z moderní doby oplývající krásnými melodiemi. Vzdor krátké době k nácviku operety provedena s úspěchem, hodným sokolského jeviště, o který hlavní zásluhu má nový sbormistr, pan Zahradník.

V jedné z našich posledních schůzí přítomen byl br. Pergler z Chicaga, jako host, ku konci schůze vyzván byl bratrem předsedou, by ku členstvu promluvil. Neznám sice bra. Perglera a také jsem o něm nikdy neslyšel, nevím tudíž jak dalece jest, nebo byl činným členem sokola a lituji, že jsem se jej pro náhlé ukončení schůze nemohl tázati. Jak br. Gregor v posledním jeho dopise napsal, br. Pergler mluvil k nám jako bratr — ale zapoměl dodati "Řádu Č. S. P. S."

Jedním snad dobrým usnesením sjezdu A. O. S. bylo, by v Americe rozeným členům dovoleno bylo vyjadřovati se v anglickém jazyku. Jelikož opatření toto týká se vesměs členstva mladšího, slušelo by dodati ještě, věnovati pozornost všemu členstvu bez rozdílu. Kdo pilně sleduje jednání našich schůzí, zajisté neujde jeho pozornosti, že přihlásí-li se mladší člen ku slovu, vůbec se mu mnoho pozornosti nevěnu-

je, přijde-li pak s návrhem jest i nešetřně odbyt, snad jen proto, že se o několik let později narodil. Takovým jednáním se členstvo nevychová. Na místě by bylo třeba, byl-li takový návrh chybný, vše náležitým způsobem vyložit. Vůbec zdravějším by bylo, kdyby více bratrského jednání do našich schůzí vloženo bylo. Potom bychom třeba neslyšeli různé nehezské poznámky z jedné strany na druhou. Toto není pouze můj vlastní náhled, slyšel jsem takto mluvit i starší bratry, škoda však, že žádný nedovede na patřičném místě promluvit.

Bude snad některým bratrům proti mysli, co tuto píši, doufám však, jsem-li na omylu, že bude mi vše patřičným způsobem vytknuto.

Končím s přáním všeho dobra v novém roce.

Na zdar!

A. Hron.

Baltimore, Md., 3. ledna 1924.

Opět jeden rok zapadl v moře minulosti, rok plný práce a shonu v jednotě naší, a dnes hledě zpět můžeme směle říci, že vykonaly jsme vše, co možné bylo ve prospěch nejen jednoty naší, ale Sokolstva vůbec.

Za minulý rok získáno 11 nových členek, a pouze 2 členky vystoupily. Tedy o 9 nových, činných členek více. Hledme, sestry, v tomto roce počet ten zdvojnásobiti.

Na propagaci práce sokolské vydáno za poslední rok \$298.40. Na dobročinné účele \$29.13. Dle toho vidno, že jednota naše věrně plní úkoly své vůči Sok. Obci i humanitě.

Cvičící kroužek má 20 činných sester, které pilně cvičení navštěvují. Na závody župy Vých. vyslána 2 družstva, první z nich obržely II. cenu četovou.

Dne 25. prosince společně s bratrskou jednotou uspořádáno veřejné cvičení, které se setkal s všestranným zdarem. Cvičitel br. F. Štětka překonal tentokrát sám sebe, a podal nám ukázkou toho nejlepšího co dá se v tělocvičně pilnou práci docílit. Všechna čísla nacvičena s přesností až úžasnou, a výkony tak krásně provedeny, že u všech přítomných zůstávaly pocit radosti a hrdého sebevědomí, že jsou to naši, že máme před sebou živý doklad, že práce Baltimorského Sokolstva za minulé půl století nebyla nadarmo, že hojného ovoce přinesla osadě naší. A ten pocit radosti z práce užitečné blaží, a jest novou vzpruhou pro budoucnost. Bratr Štětka zslouží si vděčného uznání všech bratří a sester, kteréž mu jménem cvičících bratří vyslovil br. V. Ševčík. Pořad byl následující:

1. Proslov, br. starosta, Jar. R. Cihlár. 2. a) Za sokolským praporem, b) Na vlast, Pěvecký Odbor Sokola. 3. Cvičení prostná — žáčky. 4. Cvičení prostná — žáci. 5. Valčíková prostná devítky — Sokolice mladší. 6. Cvičení s kuželi — dorostenky. 7. Cvičení s tyčemi — dorost. 8. Cvičení prostná dvacítky — Sokolice. 9. Cvičení na nářadí — Sokolové. 10. Tennisová cvičení devítky — Sokolice starší. 11. Cvičení prostná šestnactky — Sokolové.

Dramatický Odbor Sokola a Sokolic též skvěle zahájil činnost období 1923 — 24.

V září sestry M. Česká, O. Martinková a br. Jos. Vála nacvičili se sokolským dorostem pohádkovou hru "Macecha", která se setkala s velkým úspěchem.

Mladiství herci zdatně si počínali a dali na jevo, že dokonale ovládají češtinu. Ve hře účinkovali Anton Marek a Norman Mentlik, Zdenka Válová, Marie Pilařová, Marie Rezková, Mája Hájková, Bedřiška Ouřecká, Helena Ouřecká, Marie Majorová, Hilda Vodičková,

Josefa Stehliková, Marie Nováková a Eliška Opava. Br. Štětka nacvičil hezounké tance vil, kteréž představovalo 8 malých začek, a tyto přijaty obecněstvem velice nadšeně. Při divadle účinkovala hudba Sokolského dorostu, pod vedením Rud. Kiliana.

Druhé představení Dram odboru odbývalo se dne 28. října, kdy na oslavu neodvislosti Československa sehrán kus "Pro zlatý poklad republiky". Kus setkal se s velkým úspěchem při ohromné návštěvě. Na den 29. listopadu sehrána fraška "Bytová nouze" též s promikavým úspěchem. Na Nový rok sehrána rozkošná komická opereta "Dražba na nevěstu", při níž obecněstvo ze smíchu nevycházelo. Provedení bylo velice zdařilé při velké návštěvě.

Ponechala jsem tento dopis schválně až na dnešek, bych mohla podati referát o sestrách, které byly požádány prostřednictvím cvičitele br. F. Štětky správu Eastern High School, by o slavnosti, školou pořádané dne 2. ledna, zatančily Besedu v národních krojích. Sestry s ochotou nacvičily a vzdor nepříznivému počasí, které ten večer panovalo, se dostavily. Byly to sestry (co sedláci): Hrabánková, Kašíková, Primusová a Hůlová. Co selky: Zavadilová, Štětková, Hackrová a Kraftová. Beseda se velice líbila a po velkém potlesku sestry přidaly ještě polku z Prodané nevěsty, která přijata vděčným obecněstvem s bouřlivým potleskem a vyvoláváním na scénu. Úspěch tohoto vystoupení dovršen pak přednesem několika českých písní br. Vojtou Mařlinkem, jehož libý a zvučný tenor posluchače cele uchvátil.

Baltimorská jednota sokolic pro rok 1924 zvolila následující úřednice:

Starostka — Rosalie Legrová, náměstka — Anežka Řádková, tajemnice a dopisovatelka — Marie Česká, účetnice — Františka Balbotová, náčelnice — Otilie Martinková, pokladnice — Otilie Martinková, knihovnice — Rose Hulla, důvěrnice — Ella Hrabánková a Rosalie Primusová, účetní výbor — Božena Zavadilová, Anna Kroupová a Božena Kašíková.

S přáním všeho zdaru v Novém roce se sokolským "Na zdar!"

Marie Česká, dopisovatelka.

Irving Park, v. ledna 1924.

Zase o jeden rok jsme starší, máme více zkušenosti a dle přísloví také i více rozumu. Arciže mnohý člen, který čte náš orgán sokolský řekne, zase už někoho rejpa, ale na konec, když sobě rozmyslí, že každý kdo chce mít krásné květiny, musí také rejpati, řekne: ono to vlastně jest zapotřebí. Na Nový rok jest zvykem, že každý řekne sobě, co chce dělati a co né a hledí to vydržeti celý rok. Já jsem sobě umínil, že budu psáti ryzou pravdu do našeho orgánu (kdyby se to třeba i nelíbilo našim členům).

Zároveň jsem sobě umínil pracovati pro dobro našeho sokola Rozvoj mnohem více, nežli jsem činil minulý rok. Ale také jsem si umínil, že se budu držeti hesla našeho nesmrtelného Jana Žižky: Oko za oko, zub za zub, ne přísloví z bible: Kdo do tebe kamenem, ty do něho chlebem, nýbrž "cihlou". Sokol náš odbýval minulý rok 12 pravidelných schůzí s průměrnou návštěvou 16 členů, což jest na sbor 80členný dosti. Pořádal dvě divadla, dvě přednášky, veřejné cvičení, vycházku do přírody a jednu na 4. června do Independence Parku. Měl svůj vlastní camp po dobu 2 měsíců ve Fox River Grove pro děti i dospělé. Cvičení však nebylo takové, jako by mělo býti, což jest pouze vinou jenom členů sokola Rozvoj, kteří na místo, aby

pracovali pro blaho jednoty, věři více klepům každé možné osobě a tak tříští se síly sokolské. Vzpoměl jsem sobě, že v dějepisu českém stojí, jak jeden král před smrtí chtěl ukázati svým dětem, že jedině ve spojení jest síla a dal jim lámati pruty, ale já bych mysl, že by bylo mnohem lepší ty pruty obrátiti na zadní část těla některým členům, aby sobě mohli zapamatovati sokolského hesla: "Ku předu, zpátky ni krok!" Co kdyby také jednou opravdu některý člen zašel na Českonárodní hřbitov k pomníku L. Klácala a přečetl si hesla: "Osmělm se zmoudřiti". Zajisté že by se pak obrátil a pracoval ku blahu našeho sboru Sokola Rozvoj, tak aby v roce 1924 mohl býti na té samé výši, jako byl v roce 1912. Největším kamenem úrazu jest dostati dobrého cvičitele, který by v pravý čas navštěvoval tělocvičnu, avšak bohužel zde v Americe jest pramálo vychovanců zde rozených, nejvíce jich je ze staré vlasti a ti nemohou se spřáteliti s anglickou řečí, která činí nejvíce překážek v našich tělocvičnách. Pracujme dále s bratrem Kosařem a Jelínkem dohromady, tak aby naše cvičitelské kursy jednou vedli k cíli. Jak milé bylo poslechnouti řeč našeho cvičence Albina Vlčka, který se účastnil kursu lonského roku a řekl nám, nelitujte peněz, neb vím, že jest to ku prospěchu celé Obce Sokolské v Americe.

Úředníci na rok 1924 zvoleni následující: Starosta Joseph Ringl, místostarosta Tony Fisher, tajemník Frank Doležal, účetní Wil. Pešek, pokladník Otto Skala, správní výbor Jos. Březina, J. Moravec a Fr. Růžička.

Přeje všem pravým, všem bez rozdílu "šťastný Nový rok" (arciže mnozí by mě rádi viděli někde na Národním), zůstávám Váš bratr

Joséph L. Březina, dopis.

Racine, Wis., 5. ledna 1924.

V poslední valné hromadě Těl. Jednoty Sokol Mladočech, zvoleni byli následující činovníci:

Starosta Josef Kaiser, místostarosta Jos. Fetek, tajemník Martin Jamarik, 1631 Milw. Ave., účetník Bohumil Kotouček, pokl. Jan Veirauch, 1629 Milw. Ave., ostatní výboři podrželi svá místa. Br. Kaiser zvolen jednohlasně, důkaz, že si získal důvěry nás všech. Jemu po boku zůstal br. Jos. Fetek, který se pilně podíli na veškeré práci sokolské.

Na místo bra. Macáka zvolen br. Jamarik, nadějný a pilný borec. Na místo účetníka bra. Stloukala zvolen br. Kotouček, který tuto nevděčnou funkci přijal dobrovolně, a bylo by na nás všech, abychom mu byli nápomocni tím, platit naše příspěvky beze všeho upomínání.

Volba prošla dosti snadně, až na br. náčelníka. Dosavadní náč. br. Boh. Kučera se rozhodně vzdal této funkce, což mají zase někteří bratři na svědomí, kteří místo aby mu byli nápomocni, tak ho ještě v té nesnadné práci ztrpčují. Konečně bratr Jos. Kučera se přihlásil dobrovolně, čímž nám spadl kámen ze srdce.

Ted' záleží na vás, bratři cvičící, abyste vynaložili vše možné a byli nově zvolenému náčelníku nápomocni v jeho obtížné práci, vždyť, je to jen k vašemu prospěchu a pro Sokola vůbec.

Doufám, že započneme pracovati upřímně, abychom dohonili to, co bylo promeškáno.

S přáním mnoha zdaru veškeré naší sokolské práci volám naše "Na zdar!"

*Jan Veirauch,
1629 Milwaukee Ave.*

ZAPISY A ZPRÁVY ČINNOSTÍ

Z VÝKONNÉHO VÝBORU OBCE SOKOLSKÉ.

Schůze dne 17. prosince 1923.

Přítomni bratři a sestry: Plaček, Čermák, Dvořák, Doležal, Košar, Dobiášová, Jelinek.

Omluveni: Novák, Kubičková, dr. Mueller.

Zápis schůze minulý schválen.

Dopisy: Ústř. Výbor Děl. Amer. Sok. sděluje, že v poslední jejich schůzi byl přítomen br. V. B. Tuma, který přislíbil, že v záležitosti sebraného materiálu pro Památník Odboje vyřídí vše přímo s Výk. Výborem A. O. S. Usneseno požádati Ústř. Výbor D. A. S. o sprostředkování a zároveň bra. Tumu požádati o bezodkladné vyřízení a předání veškerého materiálu, pokud se týče revoluční akce jednot sokolských, našemu Ústř. Vzděl. Odboru.

Na dotaz jednot ohledně jednotného charteru Am. Obce Sokolské vysvětlil jednatel v tom smyslu, že sjezd v otázce této neučinil žádného definitivního usnesení, nýbrž odkázal novému Výkon. Výboru, aby prostřednictvím dobrého právníka našel cestu, jak nejlépe by bylo upravit jednotný charter A. O. S. platný pro všechny jednoty, aby tyto byly chráněny před ztrátou svého majetku a aby nepodléhaly daním jakožto členové organizace čistě výchovné.

Žádosti jed. Sok. Rozvoj v Irving Parku o poshování dlužných poplatků ku Obci do konce ledna 1924 usneseno vzhledem ku patřičnému vysvětlení vyhovět.

Účty povoleny k vyplacení: Nár. Tiskárna za tisk a dopravu Sok. Amer. \$375.53, za oběžníky jednotám \$3.50, Boh. Print. Co. za 1000 obálek A. O. S. \$7.50. Účet fotogr. Pavlika za mimořádné výlohy při fotografování zástupců sjezdu na \$10.00 odkázán ku vrácení, jelikož proti němu stojí pohledávka za poškození galerie při výbuchu bleskového světla. Jednatel oznamuje, že zaslal firmě Chas. D. Stove & Co. \$14.20 na výlohy za obstarání všech poplatků k volnému vývozu bedny kněh od J. Springra z celního úřadu v Chicagu.

Zprávy: Na tisk stanov požádány 4 uniové tiskárny v Chicagu o nabídku, kterouž zaslaly pouze fy. Nár. Tiskárna a R. Mejdreich & Co. Po poradě předsednictva Výk. Výboru zadán tisk na 5,000 kusů českých stanov A. O. S. Národ. Tiskárně za obnos \$210.00. Přijata s povděkem zpráva náč. Tech. Výboru Svazu A. S. bra. Jelinka o rozsáhlém programu, tělocvičné práce pro příští období.

Na to rozpravena debata o financování Technické Hlídky v Sok. Amer., jak bylo usneseno na sjezdu a jelikož výlohy tiskové i honorář pořadatele nejsou zahrnuty ani v rozpočtu Tech. Svazu, ani v rozpočtu A. O. S., odkázána záležitost tato k vyřešení příštím Výkon. Výboru dle toho, jak se v otázce té zachová i hlavní úřadovna Těl. Slov. Jednoty Sokol.

Poslední schůze starého Výkon. Výboru stanovená na pondělí dne 21. ledna 1924 a na den 28. ledna budou svoláni zástupci chicagských a okolních jednot k ustavující schůzi nového Výkon. Výboru, který má zahájit svoji činnost 1. únorem.

Příjem v listopadu 1923.

(Omylem vynechán v min. čís. Sok. Amer.)

Sokolice Čech — Havlíček, Cleveland, dlužné popl. do fondu sjezdového \$ 46.70
Sokolice Town of Lake, přisp. za III. ¼ leti .. 32.40

Sokol Seattle, Wash. přisp. za I., II. a III. ¼ leti 30.60
Sokol Ord, Neb., přisp. za III. ¼ leti 14.20
Sokol Owatonna, Minn., přisp. za III. ¼ leti .. 12.40
Sokolice Libuše, Dallas, Tex., přisp. za III. ¼ leti 3.20
Sokolice Rozvoj, Chi., přisp. za II. a III. ¼ leti \$13.70, na fond sjezd. \$5.00, celkem 18.70
Sokol St. Louis, Mo., dluž. poplatky do f. sjezd. 68.70
Sokolice Plzeňské, přisp. za III. ¼ leti 28.00
Sokol Owatonna, Minn., do f. sjezd. za r. 1919 — 1923 22.10
Sokolice Los Angeles, Cal., přisp. za III. ¼ leti 4.60
Sokol Curtis Bay, Md., přisp. za III. ¼ leti .. 16.90
Celkem \$298.50

Příjem v prosinci 1923.

Sokol Prague, Neb., přisp. za IV. ¼ leti \$ 35.30
Sokol Detroit, Mich., přisp. za IV. ¼ leti \$60.50, na f. sjezd. \$15.30, na vým. čeku 10c, celkem 75.90
Sokol Newark, N. J. přisp. za III. ¼ leti 16.80
Sokol Mladoch, Racine, Wis., za III. ¼ leti .. 30.40
Sok. Komenský, Guy, Tex., přisp. za IV. ¼ leti 4.00
Sokol Schuyler, Neb., přisp. za IV. ¼ leti \$28.40, na f. sjezd. \$7.10, celkem 35.50
Sokolice Vlastenky, Schuyler, Neb. přisp. za IV. ¼ leti 2.80
Sokolice Cleveland, O., přisp. za IV. ¼ leti .. 11.00
Sokolice Tyrš, Omaha, Neb., přisp. za IV. ¼ leti 5.00
Čes. Amer. Sokol, Chicago, přisp. za III. ¼ leti 20.40
Sokol Schenectady, N. Y., přisp. za IV. ¼ leti 28.10
Sokol Fugner-Tyrš, Dayton, přisp. za IV. ¼ leti 3.00
Sokolice Schenectady, N. Y., přisp. za IV. ¼ leti 3.90
Sok. Mělnický, Maribel, Wis., dluž. přisp. 1923 30.50
Sokol Blesk, Baltimore, Md., přisp. za IV. ¼ leti 81.70
Celkem \$384.30

Vydání v prosinci 1923.

Čís. čeku:

294—A—Chas. D. Stove & Co., výlohy za dovoz kněh \$ 14.20
295—A—Služné jednatele Výk. Výb. 125.00
296—A—Řed. Sok. Chicago, nájem z úřadovny 20.00
297—A—Jarka Košar, za redakci Sok Amer. 50.00
298—A—Boh. Print. Co., za 1,000 obálek AOS. 7.50
299—A—Poštov. vydání \$3.02, jednatelem sině za poškozený ubrus na sjezdu \$1.50, celkem 4.52
300—A—Nár. Tiskárna, za tisk a dopr. Sok. Amer. \$375.53, za cirkuláře \$3.50, celkem 379.03
Celkem \$600.25

Přehled:

Hotovost z minulého měsíce \$10,866.08
Příjem v prosinci 384.30
Nezanesený úrok z banky 16.80
Celkem \$11,267.18
Vydání v prosinci 600.25
Zbývá hotovost v pokladně \$10,666.93
Dosud nevyplacené česty 386.53
Balance na banku \$11,053.46

Z ÚSTŘED. VZDĚLAVACÍHO ODBORU A. O. S.

Zápis o řádné schůzi Ústředního Vzdělavacího Odboru S. O. v A. konané dne 19. října 1923.

Přítomni bratři: Horlivý, Košar, dr. Mueller, Prchal, Raisler a Šimeček.

Zápis o schůzi minulé schválen.

Dopis Minnesotského Okrsku, hlásící založení okrskového vzdělavacího odboru vzat s povděkem na vědomí.

Čteny návrhy stanov. Ú. V. Odboru a po menších opravách schváleny.

Po menších opravách schválen i řád na vydávání úředního orgánu a obojí předloženo bude valnému sjezdu Obce.

Zásilka knih, objednaných z Čech, již došla, takže máme nyní na skladě 1163 brožury a 39 kněh básní a písní. Mimo toho došlo 11 kněh pro knihovnu Obce.

Ve fondu Ústředního Vzdělavacího Odboru zbývá \$1,173.57.

Na zdar!

Zápis o řádné schůzi Ústředního Vzdělavacího Odboru Sokolské Obce v Americe, konané dne 16. listopadu, 1923.

Přítomni bratři: Košar, Dr. Mueller, Prchal a Raisler. Hosté, br. Plaček a sestra Prchalová.

Zápis o schůzi minulé schválen.

Dotazníky Odboje svého času předané tehdejšímu bratru Tůmovi budou dle usnesení sjezdu požadovány zpátky — a Ú. V. O. jednoty dotazník dluhující znovu upomene.

Usneseno vypsat literární soutěž na thema: "Pro budoucnost Sokolstva v Americe — Výchova mládeže a dorostu" se ustanovenou lhůtou do 1. dubna, 1924. Ceny I., \$25.00, II. \$15.00, a III. \$10.00. Právo k soutěži vyhrazeno všemu členstvu Obce mimo poroty, na niž jmenování: sestra Kostlánová a bratři: Čermák a Košar.

Ú. V. Odbor bude pracovat k tomu, by v příštím ročníku Sokola Amerického byla zřízena "Zdravotní hlídka" vypravovaná odborníkem.

Dosud zbývá větší počet Historických Kalendářů, kteréž budou znovu rozeslány jednotám a s dopisem a brožurou "Naši Velikáni" pro knihovnu a vzdělavatele jednoty v níž obsaženy 52 proslovy, většinou k datům v kalendáři uvedeným. Proslovy k dalším, jež v brožurě obsaženy nejsou sestaví a do příští schůze přinese br. Prchal.

Příštímu Ú. V. Odboru doporučuje se občasné vydávání informačních a propagačních letáků a dále vydání příručky pro Sokolské jednoty, v níž byly by stručně podány data ze sokolských dějin a stavba sokolské organisace.

Aby okamžiky přijmutí v řady sokolské vnikly hlouběji v paměť členstva, usneseno, by příručka, o které dříve jednáno, dána každému přistupujícímu a ten po stanovené lhůtě povinnen by byl starostovi zodpovědět několik otázek — potom teprve byl by přijat. Bratrský obřad při uvádění čekatelů načrtne br. Košar.

Jednáno o kočujícím vzdělavateli a jelikož nový Ú. V. Odbor nebude před březnem příštího roku moci o tomto jednati, doporučuje nyní Ú. V. O. za kočujícího vzdělavatele br. Joža Havránka.

Na zpracování základu pro Osvětové kroužky, sjezdem schválené jmenovaná komise z bratří Košara, Dr. Mueller a Plačka.

V roce 1920 — — vynecháním dvou prázdninových čísel posunut počátek nového ročníku Sokola Amerického do března. Výkonný Výbor bude požádán by na ředitelství pošt hleděl vymoci povolení, aby nový ročník pro léta příští počínal vždy lednem; redaktorem Sokola Amerického pak navrhuje nyní Ú. V. O. br. Prchala.

Na příští rok připadá sté výročí narození Bedřicha Smetany a Ú. V. O. zašle sdruženým jednotám návrh na uspořádání oslav Smetanových. Návrh vypracuje br. Prchal.

Z TECH. VÝBORU SVAZU AMER. SOKOLSTVA.

Zápis ze řádné schůze Tech. Výboru Svazu konané 21. listopadu 1923.

Schůze zahájena br. Jelínkem, za přítomnosti bratrů a sester: Jakab, Kostlán, Zima, Tomeš, Húska, Regner, dr. Gůča, Danková, Obručová, Vacková, Maňáková a Hovorková. Omluvena ses. Prchalová.

Br. Jakab četl zápis z porady předsjezdové. Čten zápis z ustavující schůze. Oba zápisy přijaty.

Zprávy činovníků:

Zpráva br. náčelníka Jelínka:

Knihovna rozprodána jen účet A. O. S. chybi. Obdržel dopis od české a slovenské jednoty ve Philadelphii, ve kterém žádají, by jim Svaz daroval tech. knihovničku, jelikož jim finanční poměry nedovolují, by ji zakoupili. Br. Kostlán navrhuje, by jim byla darována a dodatkem br. Húska možno-li, by alespoň částečně kryly vydání. Br. Chmelík v přítomné době nachází se ve Wis. u českých a slovenských jednot. 1. prosince odjíždí do Pa. Zprávy ze žup došly. Zpráva přijata.

Zpráva bývalého taj. Jakaba přijata.

Zpráva účtovníka br. Zimy:

Vypsal 287 upomínek na předplatné na orgán. Předběžné účty poukázány k výplatě. Br. Kostlán, pokladník, podává přehlednou zprávu. Na sjezdu vyslaný br. Kučera za okrsek jižní žádá o úhradu, a okrsek bude žádán, by dle možnosti částečně kryl vydání, které obnáší \$14.00. Vzhledem žádosti společného cvičitele, by se sjezdu účastnil, bude úhrada poskytnuta.

Br. Regner, knihovník, objedná věstníky župní dle svého dobrozdání i nejlepší americké měsíčníky sportovní a tělocvičné.

Pořadatel orgánu oznamuje, že příští číslo bude dvojčíslí a sice listopadové a prosincové. Dán souhlas.

Správce úřadovny oznamuje nutnost domácích pravidel vzhledem k pořádání schůzi. Sestra Vacková dává návrh, by se žádalo poplatek \$1.00 za každou obývanou schůzi v kanceláři. Oznamuje různé potřeby.

Sestra Danková podává zprávu, že úbory nejsou ještě propsány. Komise konala schůzi, ale vzorky od ses. Prchalové jí nebyly dodány. Slibuje, že do příští schůze bude vše hotové.

Br. Jelínek, Jakab, Pittl, Regner a sestry Danko, Vacek, a Hovorka ještě jednou přehlednou řády, by pro stanovy byly bezvadné.

Výbor stávající z br. Jelínka, Zimy, Kostlána a dr. Gůčy vypracuje návrh na rozpočet a připraví kostru činnosti T. V. S. pro rok 1924.

Na župní náčelníky vyslány budou dotazníky a zároveň informace o naší práci.

Br. Húska dává návrh, by br. náčelník zastupoval svaz na roční schůzi T. S. J. S. a podal zprávu o celoroční činnosti.

Br. Pittl dává návrh, by se zapůjčilo \$30.00 výboru, který pořádá banket na počest dr. Šrobára na vyřízení účtů.

Dán návrh, by ses. zapisovatelka zakoupila protokolní knihu, do které pak budou správně zaneseny zprávy T. V. S.

Br. Jelínek oznamuje, že již došly potvrzení voleb a závodního řádu. Noví úředníci necht' hned převzou svá místa a doufá, že budou svoje povinnosti řádně konati. Dále upozorňuje na pořad příští schůze a žádá přítomné, aby o návrzích předem uvažovaly.

Tim schůze skončena.

Na zdar!

Vlasta Hovorková, zap.

Sjezd okresních náčelníků T. S. J. S. a župních náčelníků A. O. S. v Chicagu 27. a 28. října 1923.

Důležitým mezníkem v sokolském životě v tomto roku zůstane navždy sjezd náčelníků žup českých a okresů slovenských.

Na sjezdě zastupovali:

Okresy slovenské: Okres I. br. Macuch, IV. br. Kopček, V. br. Katlovský, II. a III. okres nebyl zastoupen. Východní župu zastupoval br. Gregor, Severovýchodní br. Havránek, Střední br. Regner, Západní br. Kopecký, Pacifickou br. Drássl.

Za Technický Výbor Svazu: Náčelník br. Jelínek, podnáčelník br. Jakab, bři: Kostlán, Košar, dr. Guča, Zima, oba společní cvičitelé S. A. S. bři. Chmelík a Matoška.

Kooptované členky Svazu ses. Prechalová a Danko. Za okres Dallas přítomen br. Kučera, za župu střední ses. Vacková a Hovorková, za župu Sev. východní ses. Kravcová, za župu Západní ses. Laštovicová, za okres Oklahoma br. Ježek. Z hostů zastoupen byl sbor Cedar Rapids br. Filipem a Machovským. Mezi pojednáváním navštívili sjezd zástupci župy Východní, kteří přišli na sjezd A. O. S. bři: Hrbek, ses. Veselá a Jirsová a jiní hosté.

Sjezd zahájen v 9:45 dopoledne v úřadovně T. V. S. náčelníkem Svazu br. Jelínkem. Po uvítání všech přítomných přikročeno ku čtení zpráv.

Br. Jelínek četl svoji obsáhlou zprávu náčelnickou od sjezdu žup. náčelníků až po dnešní dobu. Zpráva tato, jakož i další zpráva tajemníka bra. Jakaba s nadšením přijaty. Zprávu knihovníka za odešlého bra. Guču četl br. Jakab. Přijata.

Následuje zpráva pořadatele "Československého Sokola" br. Jelínka. O této všichni bratři debatovali. Usneseno, aby časopis Československý Sokol dále byl vydáván. Vzhledem k tomu však, že naše mládež v dnešní době málo česky a slovensky rozumí, vyslovena byla žádost, aby více propagačních článků, článků ideových, různé vysvětlení ku cvičení byly vedle řeči české a slovenské též v řeči anglické.

Br. Kučera dává návrh ku přeložení soustavy sokolské do anglické řeči. Vzhledem k důležitosti a rozsahu naší soustavy byla by věc velmi těžká a nákladná, proto usneseno vyčkat s touto věcí. Br. Gregor se přimlouvá, aby bylo více prací technických a méně veřejných do časopisu zařazeno.

Účtovník br. Zima podává zprávu o rozesílání časopisu.

Konečně br. Macuch dává návrh, který byl přijatý, aby Tech. Výboru dána byla plná moc k dalšímu vedení a vydávání časopisu Československého Sokola, čímž tato věc byla skončena.

Br. Drássl dává návrh, aby členové cvičitelského odboru v každé jednotě nebo sboru dostávali zdarma časopis Československý Sokol na účet každé jednoty, což bylo přijato k doporučení.

Br. Standa Matoška podává zprávu o svých cestách na východě, které byly nejvíce mezi Slováky.

Následuje zpráva společ. cvičitele T. V. S. bra. Chmelíka, ve které věrně vystihnout byl obraz celého sokolského života na západě a jihu.

Zprávy s nadšením přijaty a budou jako i ostatní zprávy plně uveřejněny.

Vyslovena byla jednotná žádost na udržení a vysílání společných cvičitelů.

Vyslovena žádost br. Kučery, aby náčelník Svazu br. Jelínek sám prošel též sokolské sbory a jednoty, pokud by mu bylo možno.

Zástupci ze župy Západní podávají zprávu o zdárné činnosti spol. cvičitele bra. Chmelíka v jednotách západních.

Bratři z jednot východních vyřizují pozdrav br. Matoškovi se žádostí brzkého návratu v jejich řady.

Na konec debaty náč. br. Jelínek vzdává dík oběma cvičitelům, čímž tento bod porady byl skončen.

Br. Zima podává zprávu účetnickou.

Br. Kostlán, pokladník T. V. S., čte zprávu pokladni. Zvolena revisní komise ku přehlédnutí účtů a sice bři: Havránek, Macuch, Gregor, Kopček.

Br. náčelník jménem Tech. Výboru Svazu podává návrh na společnou cvičitelskou školu čtyřnedělní a čtyři přípravné školy cvičitelské 8denní.

Vysloven dotaz o tom, jak se osvědčil tohoto roku kurs župy Střední, dle tohoto programu pořádaný. Přítomní bratři a sestry podávají příznivý posudek o tomto kurse se žádostí, aby podobné kursy byly častěji a v každé župě konány.

Návrh na hlavní kurs Tech. Výboru Svazu byl přijat a rovněž tak, aby byly pořádaný čtyři kursy v městech New York, Cleveland nebo Pittsburgh, Chicago a Omaha v roce 1924.

Následují návrhy na řady a úpravu cvičitelských odborů v jednotách, okrscích a župách. — Všechny návrhy byly přijaty a doporučeny jako všechno ostatní A. O. S. a T. S. J. S.

Upravené postavení žen v technickém vedení přijato dle návrhu.

Jednáno o sletě československého sokolstva v roce 1924. Podle získaných zkušeností v jednotách, župách ze zpráv společných cvičitelů rozhodnuto odložit hlavní slet na r. 1925 a všechen čas před sletem věnovati vnitřní práci, výchově cvičitelstva, mládeže a členstva. — Tímto byl zakončen první den sjezdu župních náčelníků. Večer se sešli všichni zástupci v prostranné síni Plzeňského parku, kde byla konána tělocvičná akademie Sokolstva na počest osvobození a utvoření samostatného státu československého a také na počest župních náčelníků a účastníků sjezdu.

Druhý den ráno sešli se všichni zástupci sjezdu Svazu Amer. Sokolstva v Plzeňském Sokole, kam dostavilo se žactvo, ženy i muži sokolských jednot chicagských, aby došlé návrhy na společná cvičení k hlavnímu sletu přecvičili. Vzdor tomu, že slet odložen byl na r. 1925 bylo usneseno, všechny došlé návrhy posouditi.

Některá cvičení skutečně vzata v úvahu a dle potřeby budou použita. Jinak Tech. Výbor Svazu má rozhodnouti o společném vystoupení. Příprava Tech. Výb. Svazu na slet shledána pečlivou. Po ukázkách společný cvičitel Fr. Chmelík vysvětlil některé opravy

v soustavě, obzvláště v pořadových cvičení. Potem odebrali se všichni zástupci sjezdu do úřadovny Svazu, kde bylo pokračováno v jednání.

Přijat byl návrh na jednotné a stálé pojmenování tělocvičných těles proto, abychom se vystřídalí chaosu v názvech předešlých.

Br. Kučera žádá vysvětlení ohledně utvoření nového ústředí technického A. O. S., o kterém bylo psáno v posledním čísle Amer. Sokola. Br. Havránek, pisatel tohoto článku, vysvětluje svůj názor a stanovisko župy Severovýchodní. Po debatě, které se zúčastnili téměř všichni přítomní a která vyzněla v tom smyslu, že všichni svorně projeví svůj souhlas (vyjímaje zástupce župy Severovýchodní), aby toto nové těleso nebylo zřízeno. Prání toto vyznělo v resoluci v tomto smyslu, již podepsali všichni oprávnění delegáti, vyjímaje župy Severovýchodní. a resoluce tato předloží se sjezdu Amer. Obce Sokolské.

Čten byl nový závodní řád. Všichni bratři a sestry zúčastnili se debaty a pečlivě uvažovali o každém článku zvláště mají-li být zřízeny dvě oddělení či oddělení tři. Po dobrém uvážení ponechána oddělení dvě, nižší a vyšší a přebor. — Závod atletický byl jednohlasně přijat. V navrhnutém závodním řádu, jež předkládal Tech. Výb. Svazu provedeny byly některé změny dle doporučení žup.

Následuje úprava cvičebních úborů. Dostavily se sestry oblečené v navrhovaných úborech cvičebních mimo to předložena byla celá řada fotografických obrázků a nákrešů. Přijat byl návrh Tech. Výboru na cvičební úbor žen s malými opravami, jež má provést ženská komise.

Úbor dorostenek přijat dle návrhu župy Východní.

Úbor žaček přijat byl dle návrhu Tech. Výb. Svazu a velmi se zamlouval.

Úbor dorostenců upraven byl následovně: krátké rezné nohavice, bílá trička s monogramem na prsou.

Úbor žáků. Vypuštěna vázačka.

U mužů stejný pás bez ohledu na různé činovníky v jednotách, a župách (náčelníci, cvičitelé).

Revisní komise podala zprávu o vedení finančních záležitostí Tech. Výb. Svazu. Knihy účetního i stav pokladny shledávají správně a dobře vedené a dávají návrh, aby účetnímu, pokladníku i celému Tech. Výb. Svazu vysloven byl dík sjezdu za jejich práci. Jednohlasně přijato.

Přikročeno bylo k volbám do Tech. Výboru. Po celou dobu sjezdu panovala ta nejlepší shoda, pochození i radost z práce vykonané i chuť k práci další mezi všemi účastníky sjezdu, takže mnozí bratři se vyslovili, že nikdy nepamatují tak pěkně a důkladně připravenou schůzi. Škoda, že schůze neskončila tak, jak by měla. Br. Náčelník prohlašuje, že nemůže přijmout nominaci z důvodů, které oznámí až na sjezdu Amer. Obce Sok., jež druhý den začínal. Čeští zástupci vzdávají se svých nominací vyjma br. Matošku. Sjezd odročen byl na pondělek ráno. Bří. zástupci žup i členové Tech. Výboru souhlasili zůstat v Chicagu do druhého dne, kde svorně chtějí stát se svým náčelníkem a provést volby až po jeho vysvětlení. Dr. Guča hovoří v delší řeči o významu spojení sokolstva českého a slovenského a poukazuje na bratra náč., Jarku Jelínka, který vykonal ohromnou práci ve Svazu Sokolstva Amer. a na jeho přičinění ku spojení československé větve v Americe.

V pondělí ráno byla celá záležitost urovnána ku radosti všech. Zástupci sešli se všichni v síni Sokola

Chicago, kam se dostavili i nominovaní bratři a sestry. Bratr náčelník po předcházející poradě s pracovníky sokolskými přijal znovu nominaci v důvěře, že dané sliby budou splněny, co skutečně s radostí bylo přijato. Byl to krásný okamžik bratrského citu i lásky ku společné věci. Radostně odcházeli domů zástupci slovenští, kteří dokázali svým vystupováním, znalostí věci i pochopením situace, jak hluboko je zakořeněno Sokolstvo v jejich srdcích. Volby budou potvrzeny písemně zástupci žup i okresů.

Na zdar!

Franta Chmelík, zapisovatel.

ZE ŽUPY STŘEDNÍ.

Zápis čís. 92

sepsaný o řádné schůzi župní, konané dne 12. prosince 1923 za přítomnosti 16 bratří a sester.

Přečten zápis o poslední schůzi a schválen beze změny.

Čten dopis A. N. S. Č., v němž se sděluje, že ústředna bude počátkem příštího roku přesídlena do Chicago. Současně žádá se, aby župa vyslala svého zástupce. Usneseno rozhodnutí o tom ponechat do příští výroční schůze.

Dne 2. prosince konal Sokol Česko-Americký veřejné cvičení. Za župu přítomni byli bří. starosta a jednatel.

Na dotaz br. Klause usneseno svolati výroční schůzi až známy budou nově přijaté stanovy, by v souhlase s nimi provedeny pak byly volby župních činovníků.

Náč., br. Jelinek, v obšírné své zprávě uvádí, že mužský techn. sbor vykonal již volby činovníků, náčelník však že dosud zvolen nebyl. V ženském techn. odboru pakže náčelníci zvolena byla sestra Kamila Sobotková.

Provedení tajného župního podniku přenecháno novému techn. výboru. Dále sděluje, že techn. odbor trvá na svém původním usnesení, aby v r. 1924 žádné veřejné župní cvičení nebylo pořádáno; aby však v náhradu za ně pořádán byl jiný podnik, pro který techn. odbor slibuje všemožnou podporu. Při tomto bodě usneseno, aby župní vzdělávací odbor v tom směru ihned pracovat začal a pak co nejdříve příslušné návrhy učinil. Na to pak zpráva br. náčelníka v celém svém rozsahu schválena. Br. starosta podává zprávu ze Sjezdu Svobodomyšlných, jakož i ze schůze učitelů svobodomyšlných škol. V této poslední usneseno bylo po naší žádosti, že učitelé budou pracovat ruku v ruce se Sokolstvem a že budou nabádati školní ditky, by navštěvovaly sokolské tělocvičny. Obě tyto zprávy vzaty k vědomosti.

Došlé dopisy, jmenovitě o podpory, vzaty k vědomosti, ježto většinou i jednotlivě byly zaslány.

K výplatě poukázáno: Poštovné jednateli za IV. čtvrtletí \$2.24, služné jednatele spolu účetního za r. 1923 \$30.00, služné pokl. \$5.—, za losy Tyršova Domu v Praze \$150.—, br. Kučerovi z Racine, Wis., cestovné ke schůzi cvič. sboru župního \$5.—, účet techn. odboru mužů za různé \$7.87, techn. odboru žen \$2.88, dodatečný příjem za vstupenky k veř. cvičení, jež všechny jednoty až na Sokola Havliček-Tyrš a Sokolice odevzdaly, obnáší \$106.—. Hotovost v pokladně činí \$2611.05.

Volných návrhů nebylo a proto schůze doslovem br. starosty skončena.

Nazdar!

M. Brichta, jednatel.

Zápis o čtvrtletní schůzi Tech. Odboru Žen Župy Střední,

konané dne 4. prosince v kanceláři Tech. Výboru Sva-
zu Česk. Sokolstva.

Schůzi zahájila sestra Hovorková za přítomnosti sester: Vlach, Vacek, Kutilek, Židlický, Lejhanec, Maňák, Kadlec a bratra Jelinka. Neomluvena sestra Holinková.

Přítomny byly sestry vyslané jednotami za Sokolice Slávké: Marie Mrázová, Vlasta Brychtová a Otillie Kadlecová. — Chicago: Mary Pelikán, Rose Bizek, Irene Nechvátal, Ella Plaček, Blanch Bašta, Rose Paskovská a Alice Pelikánová. — Sokol Havlíček-Tyrš: Milada Prehalová. — Plzeňský: Sestra Zárobská.

Zpráva dozorkyň:

Sestra Lejhancová podává zprávu ze Sokola Havlíček-Tyrš.

Sestra Vlachová podává zprávu ze Sokola Rozvoj a Chicago.

Sestra Vacková podává zprávu ze třetího okrsku po prázdninách.

Sestra Hovorková podává zprávu za poslední čtvrtletí.

Přikročeno k volbám do předsednictva. Hlasovalo 14 sester. Vedoucí zvolena sestra Kamila Sobotková. Přisedící sestry Vacková, Prehalová, Maňáková, Židlická, Baštová, Hovorková a Mrázová.

Jelikož nebylo více k jednání schůze byla skončena.

Emilie Kutílková, zapisovatelka.

Zápis ze schůze tech. odboru žen župy Severo-Vých., konané 19. prosince 1923.

Schůzi zahájila sest. Kravcová. Přítomno 7 sester a br. Havránek. Čten zápis z minulé schůze; byl přijat jak čten.

Čech-Havlíček:—Cvičí jednou týdně všechny třídy za velmi pěkné návštěvy cvičenek. Připravují se na veřejné vystoupení třetí neděli v lednu. Žačky připravují cvičení se švihadly ve dvojicích, dorostenky taneční kroky s činkami. Tyto dvě třídy vedou si sestry samy a se ženami nacvičuje br. Hořica cvičení prostná s rytmikou.

Cleveland:—Cvičí dvakrát týdně. Návštěva slabá. Kdy budou odbývat veřejné cvičení, ještě se neuslyšelo. Cvičení vede br. Pánka.

Nová Vlast:—Za průměrné návštěvy pilně se připravují na veřejné cvičení na 1. ledna. Dorostenky nacvičují pěkná prostná, ženy šerpy. Sestrám při cvičení vypomáhají bratři Kunášek a Pliska.

Komenský:—I zde cvičí pravidelně. Cvičenek je pěkný počet. Žačky a dorostenky přecvičují prostná a nářadí, sestry nacvičují br. Šebek, tanec "čtverylku."

Sestra Kravcová žádá sestry, by dbaly o to, aby při volbách zástupkyň byly svěřeny úřady těm sestrám, které jsou opravdu schopné a chtějí *společně* pracovat.

Tělocvičný rozvrh pro příští rok: Župní slet 22. června, spojený se závody žen. Pro společné vystoupení začek připravena prostná s praporky. Pro spol. vystoupení dorostenek prostná. Pro ženy tyče. Ženy závodí v atletice a sice: Vrh míčem, skok vysoký, běh, hra, a jeden oddíl sletových prostných. Po sletu pak pořádán bude osmidenní kurs.

Tím schůze skončena.

Chaloupková.

ZPRÁVA SPOLEČNÉHO CVIČITELE

od 1. srpna do 15. září.

Od prvního do patnáctého srpna konal jsem přípravné práce pro slet v kanceláři T. V. S. V úterý 7. července byl jsem na schůzi technického předsednictva župy Střední, na které zastoupeny bratři i sestry z jednot v župě sdružených. Schůze řízena dobře místonácel. župy br. Krátkým.

V župě připravují se na akademii a závody na podzim. Činnost v župě utěšená, přibývá odborných pracovníků.

Po příchodu br. náčelníka ze schůze výkon. výboru župy, která konala se ve vedlejší místnosti, odebrali jsme se všichni do schůze této.

Schůze tato četně byla navštívena a věcně debatováno o potřebách župy a významu kursu župou pořádaném.

Pěkný dojem obou schůzí byl však zmařen ne-taktním dopisem, kterým viněno celé župní tech. předsednictvo, a který po přečtení měl za následek odstoupení vážných činovníků a vedoucích župy, kteří dopisem nejvíce napadeni byli.

Poznal jsem, že i župa tato není prostá toho, na co stále si naříkáme a co nejvíce nám škodí, t. j. nekázeň a málo úcty k vedoucím činitelům. Veškeré členstvo z obou schůzí postavilo se svorně za celé techn. předsednictvo s podotknutím, že sami spor tento vyřídí, co bude župě samotné jen ku prospěchu.

12. srpna přijel jsem do Omahy, kde dopoledne cvičil jsem muže i ženy na závody.

Od posledního pobytu v Omaze byl jsem překvapen velikou ochablostí zvláště u mužů v přípravě na závody. Jest to tím, že množství podniků v župě pořádaných leží na bedrách jedněch a těchže lidí.

Jedině řádný cvičitelský sbor a dobrý cvičitel, technické župní předsednictvo opravdu pracující, může zajistiti trvání a vzpruhu jednotě této i celé župě. Večer konána schůze techn. předsed. župního, kde podány všem účastníkům informace o závodech.

Rozhodnuto, bych zajel do jednot, které zúčastní se mají závodů a pověřen vedením závodů a sletu v Dodge.

Druhý den odjíždím do Crete, Neb., kde cvičil jsem večer žáky a sokolky. Tato jednotka cvičí stále svoje žactvo i ženy v plném počtu od doby kdy posledně před půl rokem jsem tam byl. Jedině muži rozjeli se všichni za práci, takže vůbec necvičí.

Po cvičení byl jsem na řádné měsíční schůzi, kde rozhodnuto vyslati četu sokolek na slet a 2 bratry na závody. Na schůzi přítomen také cestovatel kolem světa a student sociologie p. Bura, který ve svých knihách měl pozdravy z mnohých sokolských sborů ze všech zemí, které procestoval. I zde vepsán pozdrav všem, které ještě navštíví a po krátkém rozhovoru o jeho cestě schůze pěkně skončena.

V úterý odjíždím do Prague, Neb., kde večer konány zkoušky, spolu se sokolkami z Abie, které na zkoušku přijely. V obou těchto jednotkách stálá a dobrá činnost. Jednota v Abie staví sokolovnu, která za krátký čas bude dohotovena.

Opravdu krásný pomník zanechají bratři v Abie své mládeži, který navždy hlásiti bude — "zde jednou byli Sokolové."

V Prague čini se přípravy ku stavbě síně, jednotka vysílá družstva dorostu na závody, (vyhrála II. cenu), a četu sokolek na slet do Dodge. Navštívil jsem též v Prague českou školu vedenou obětavým bratrem

učitelem a místními dámami. Učili 33 dítek. Přípravovali a zkoušeli program na ukončení škol. roku, který byl tak pěkný a ryze český, že každému, který ještě trochu česky cítí muselo to zatřásti se srdcem při pohledu na tyto dítky. Veškerá hudební a zpěvní čísla řídil český hudebník br. Novotný.

Z Prague jel jsem do Dodge, kde konali se horečné přípravy na závody a slet. Pomáhal jsem na cvičišti a večer v tělocvičně. Druhý den v pátek sjížděli se bratři závodníci a sestry na slet. Zkoušeno a pilováno celý den, jen aby vše dobře dopadlo. V sobotu odpoledne konány závody, po informacích, a oznámení výsledku schůze soudců, která konána večer před závody. Závodilo 43 bratří v I., II. a III. třídě, dvě družstva dorostu zvláště.

Závody pořádány jen pro jednoty v Nebrasce a také všechny na závodech zastoupeny byly. Průběh závodů klidný a hladký. Počátek v 1 hod., konec v 6:30, počasí krásné.

V neděli ráno konány na sletišti zkoušky mužů i žen na odpolední veřej. vystoupení, které v 11 hod. byly skončeny. V 1 hod. začíná průvod městem na cvičiště a po krátkých proslovech přikročeno k prohlášení výsledků závodů a k veřej. cvičení.

O všem tomto viz zvláštní článek! Podávám pouze, že cvičilo 84 žen společ. prostrná a 58 mužů. Ani jeden rušivý dojem nebyl za celé tři dni sokol. slavnosti, a svorně, s radostí a novou chutí k práci rozjeli se všichni účastníci.

Já v pondělí ráno přijel do Omahy, kde velká příprava na Bazar, neb první den otevření Bazaru vyhrazen pro sokol. vystoupení celé Nebrasky.

Cvičení střídavě každý den muži i ženy v Omaze i v So. Omaze. V pondělí konána župní schůze, kde stanoven program další mé cesty v Nebrasce, i ve státech druhých.

V sobotu 24. srpna odjíždím do Abie, bych připravil jednotu na veřej. vystoupení v Bruno, které společně s okolními jednotami bude pořádati. Po cvičení konána schůze společně se zástupci z Bruno. Rokováno o veřej. cvičení a oživení sokolského života v Bruně, dále pak o společ. cvičiteli venkov. sborů v Nebrasce. O tomto rozhodnutí přinesou zástupci všech jednot na sjezdu v říjnu.

Druhý den v neděli dopoledne, cvičil jsem žáky a členy, odpoledne pak žáčky a ženy. Tyto pro velký počet cvičil jsem v nové siní ještě nedostavěné. Slavnostní otevření připravuje se počátkem října. Den tento bude významný pro město samé i pro župu západní, která celá se tam chystá.

V pondělí ráno cvičil jsem žáky v Abie a odpoledne odjel jsem do Prague, kde zrovna členstvo přiváželo nářadí do nové prostorné tělocvičny ve škole, která jim zdarma jest propůjčena. Večer cvičil jsem žáky a členy, druhý den ráno hochy, večer sokolky a muže. Čilý život na venkově v Nebrasce a udržení jeho jediné záležitosti v brzkém rozhodnutí a povolání cvičitele, který by svědomitě o jednoty se staral.

Ve středu ráno 29. srpna dopoledne cvičil jsem žactvo v Prague, odpoledne jel jsem do Omahy, kde večer konány zkoušky všech oddělení mužů i žen na veřej. cvičení na Bazaru. Každý den stále a stále opravováno a pilováno. Muži tentokrát vybrali si jako zvláštní vystoupení na veřej. cvičení, vrchol tvorby tělocvičné "Erben, Devitka." Po zkouškách vždy cvičili bratři společně s bratry ze So. Omahy pravidelnou cvičební hodinu. Přes den konal jsem tělocv.

školu se sl. Laštovicovou, která snaží se doplniti svoje vědomosti tělocvičné.

V neděli konány dopol. zkoušky odpoledne, pak za hojně účasti zvláště venkova veřejné cvičení.

Byl to po závodech druhý významný den sokolský v Nebrasce. Program cvičení pestrý, po proslověch a po cvičení domácích žáků a žaček, bylo vystoupení hostů z venkov. jednot. Pak společné cvičení mužů a žen ze sletu v Dodge, které pěkně zacvičena byla zvláště muži.

"Devitka" mužů při které bratři ukázali, že když chtějí, všechno se dokáže, krátce ohromila. Poprvé v Omaze poznali co jest krásná česká tvorba tělocvičná a bratři pak poznali co jsou to prostrná —

Na žádost všech museli se večer, při přeplněném hledišti opakovat a povedla se tentokrát ještě lépe.

Cvičil jsem s bratřími v devitce i na nářadí a současně rozloučili jsme se všichni. Byl to můj poslední den v Omaze, neb druhý den odjížděl jsem do Kansasu.

Br. Rokůsek, ředitel Bazaru a starosta jednoty představuje mně všem přítomným a vysvětluje význam společ. cvičitelů.

Já pak poukazuji na význam sokol. tělocviku pro národ americký, který v tomto ohledu jest tak jednostranný. Poukazuji na všechny ty malé až do těch největších, kteří tak pěkně cvičili a dávám přirovnání k ostatním tělocv. sdružením. Zdůrazňuji součinnost všech, ať již v jakémkoli odboru práce sokolské.

Při této příležitosti nenechali si bratři z Devitky ujíti a překvapili mně pěkným dárečkem. Děkuji všem a za velkého nadšení a radosti všech z vykonané a podařené práce veřej. cvičení skončeno.

Druhý den ráno odjíždím do Wilson, Kansas, kam v noci ve 2 hod. jsem přijel.

Pokračování příště. Na zdar!

Franta Chmelík,

Wilson, Kansas, 9. září 1923.

VOLBY ČINOVNÍKŮ.

— T. J. Sokol v Denham, Minn.: Starosta Josef Suk, náměstek Ladislav Janovský, tajemník Jakub Zezulka, účetní Ferd. Polívka, pokl. Ant. Suk, náčelník Karel Uhlíř, podnáčelník Fr. Cisař, cvičitel Josef Schejbal, druhý cvičitel Anton Suk, praporečník Fr. Urianek. Důvěrníci Jos. Mach, Alois Hemza a Jos. Zezulka.

— T. J. Sokol Town of Lake, Chicago: Starosta Fred Vodák, náměstek Václav Houser, tajemník Frank Oplatek, účetní Václav Klaus, náčelník Václ. Žaloudek, výbor majetku Václ. Dolanský a Vinc. Klaus.

Žádní lidé žijící nezaslouží si tolik důvěry, jako ti, kdož se vypracují z chudoby; nikdo nemá méně náklonnosti dotknouti se něčeho, co si poctivě nezískal jako oni.

Abraham Lincoln.

Ježto většina dobrých věcí byla vytvořena prací, následuje z toho, že takové věci právem patří těm, jejichž práce je vytvořila.

Abraham Lincoln.

Dopřejte všem ovládaným stejného hlasu ve vládě. To jest ta jediná lidová vláda.

Abraham Lincoln.

TECHNICKÁ HLÍDKA

19 SHORT LECTURES ON PHYSICAL CULTURE.

IMPORTANCE OF POSTURE

Perhaps more than any other thing that parents and friends demands of our physical work is that it corrects bad posture, which is almost a universal fault among boys and men today. Faulty posture is not purely a physical condition as a few illustrations may suggest though it is in some cases a matter of carelessness or imitation. It is largely, however, a reflection of physical, mental or moral condition as may be seen by comparing the characteristic attitude of the ill with that of the well; of the coward with that of a brave man; of a sneak with that of a frank, honest man; of one ashamed with one who has nothing of which to be ashamed; the desirable attitude is with erect carriage, full chest, chin in, head up, while the "slouch" is the characteristic attitude of the discouraged and the "down and out". Psychologically to continue in a poor posture encourages the development of all of the conditions, which are shown by such posture, and will eventually become permanent. Thus, since physical position reflects and indicates physical, mental and moral condition, it is quite evident that forcing a correct attitude will help "ward off" that which is to be fought in ways of illness, the "blues", discouragements, etc., and provide a way for growth of those qualities, for which correct attitude stands. Correct posture, is much more a matter of ambition and inspiration than it is of exercise. Once secured it must be persisted in during all the activities of the day. The simplest method of assuming a correct standing position is that with the toes and chest against a wall and the abdomen and nose a couple of inches back. This means that the weight of the body is carried on the balls of the feet with the line of the center of gravity running just in front of the ankle, behind the center of the knees, through the hip and shoulder.

CORRECTIVE EXERCISES

Though good posture is largely a matter of ambition expressed, yet exercise will help. Several things are to be remembered,—

1st, that the position one assumes most is liable to become permanent

2nd, it is the duty of muscle to pull and not push

3rd, muscle shortens if used much to complete contraction, therefore vigorous exercise in and to the right position will help.

We emphasize in our classe as follows,—

For protruding chin and head forward, such exercises as head bending backward with or

without pressure from the hands; also lying on the back, arching from back of head to hips and later to heels (bridging)

For round shoulders, such exercises as moving the arms sideways from the front horizontal; arm flinging sideward; raising of the chest; various arch stands; lying on the back; arching from head to hips and heels.

For low shoulders, lifting or shrugging of low shoulder.

For large waist, — lying on back, various thigh flexions—later with feet held down, rising to sitting position.

However, it is most important to watch the position—standing, sitting and walking throughout the day. When bending forward, bend at the hips instead of at the middle of the back. When sitting, have the lower back against the back of the chair. Do not lean on your liver and stomach.

ORGANIC VIGOR

It is necessary to secure, as a result of exercise, a vigor of vital organs which will withstand disease and the rack of the city, and furnish endurance.

The first necessity is that all of the surface muscles of the body should be used frequently, as of forearm, upperarm, shoulder, neck, lower limb, thigh, waist and chest. This will insure a good healthy tone to these muscles, but one might use the muscles of the forearm indefinitely and not develop vigor of the vital organs because that exercise is so localized it does not demand the use of heart and lungs and other organs.

To develop vitality, it is necessary, in addition to using all of the muscles of the body, to use them (particularly the large groups between the waist and the knee) vigorously enough to increase the action of heart, lungs and other vital organs. Exercising to the point of a free perspiration is usually the best guide as to whether this result has been accomplished. In order to still further help the work of the abdominal organs, the element of pressure should be added by sideward and forward bending.

"CAN I PUT ON MUSCLE WHEN AND WHERE I WANT IT."

Sandow tells us to use his five pound dumb-bells and become as well-muscled as he. There is a certain current magazine full of muscle poses by the editor and others, but don't lose your head about some other man's muscle. The director of one of the largest

gymnast and athlete, tried for many years, as an experiment, to make his limbs large enough to be presentable in tights, but he met with no success.

As a result of the heredity of generations, each man is a type unto himself and is born with the limit of his muscle size fixed, and work the muscle as hard as he may it will reach a certain size and stop; with some large, some small. More work may even decrease the size, and still more make the man pale, and haggard, and stale. Any man who guarantees to put an inch onto biceps or calf is just about as much a candidate for the Ananias Club as if he guaranteed to put it on the end of your nose. Some men will take muscle—some will not. Your job is to work everything you can locate near the surface vigorously, (muscles of forearm, upper arm, shoulders, upper chest, neck, leg, thigh and trunk) and forget the size they are assuming, knowing the resulting size, other things being equal), will be your limit and the best for you.

HOW MUCH OUGHT I TO WEIGH AND MEASURE.

You have no doubt seen charts which purported to tell you how much you should measure and weigh, particularly what your weight and various other measurements should be for your height. Perhaps you worried because your measurements did not correspond with the average. Perhaps you did not know that 999 out of 1000 men do not coincide with the average. Averages are strange figures. Suppose you should measure the height of twenty men, ten of them at six feet and ten of them at five feet high. The average would be five feet, six inches, but none would be there; so make ourselves fit these averages. We did not succeed, the scheme was a failure. For numerous reasons, there are many men too light or too heavy to be at their best or with certain measurements too large or too small. Though we may demand the same functions of our bodies, the proportions will take of themselves and an attempt to force ourselves into a given mould may be harmful. What then is our guide to physique and how to get it? That physique which is produced by normal environment, food, sleep, exercise, etc. Symmetry, that which aims consciously toward the beauty—seeking, panders, to one's self-conceit, is unnecessary and probably impossible. How does it affect vitality to have the right arm or the right limb one-quarter or one-half inch larger than the other? The symmetrical face is lifeless. Harmony is what is needed, the co-operation of all the bodily functions which produces a buoyant and resisting vitality. Vigorous exercise develops weak parts more rapidly than the strong and by rectifying abnormal functions puts on flesh where it is needed or trims off the over-production and tightens up on distensions. So if your body is given vigorous, wholesome and

interesting exercise, with companions, in good surroundings, using the body according to normal functions as running, jumping, playing, using largely the muscles of the trunk and legs and not much of the abnormal as walking on the hands, etc., the resulting shape, size and weight will be what is best for you or as much a "comeback" as is possible after years of neglect, bad heredity, or bad environment.

WHAT IS THE RELATION BETWEEN SIZE OF MUSCLE AND HEALTH?

We used to feel that a big man or a man with big muscles was necessarily the healthier and it is with some surprise that we now occasionally remark, "Why, he looks so big and healthy," or "He looked so strong and well". The word "health" is synonymous with wholeness and a chain is no stronger than its weakest link. I remember attending a side show where a strong man expanding his chest apparently broke a heavy chain. Investigation showed that by spreading and hammering back one of the links, it had been crystalized and was therefore, exceedingly weak. The surface looked fine but the core was rotten. A flabby muscle is not only the chasm between willing and doing but may be also the weakness in an otherwise strong chain. It may even be a cess-pool through which the blood passes in its course around the body. A city's water supply may be unexcelled and the mains good but if one section is bad and the sewerage gets in there the whole is tainted. In the human body it is not the quantity but the quality which counts.

The unused muscle is neither ready to meet the emergency of sudden exertion nor to resist disease. We do not need much muscle in city life, and more than we need is too expensive to keep up. No business man is going to pay the up-keep of a one hundred ton crane in his work if his heaviest load is never over five tons. Muscles larger than necessary for health are a drain on vitality to keep up and frequently the very strong man or the very big muscled man goes down until now we hear frequently "give me the wiry man for endurance". Again the size of muscle and body produced by normal hygienic conditions plus vigorous exercises of large muscles will give you the most enduring physique in your case. Real health depends on the condition of heart, lungs, stomach, liver, kidneys, etc., as well as muscle and it takes constant vigorous exercise to develop these or maintain organized vigor.

IS THERE ANY RELATION BETWEEN SIZE OF MUSCLE AND SKILL AND STRENGTH?

Some years ago there were conducted some experiments in connection with the accuracy and speed of the large muscled Sandow. There was a semi-

circular curtain in front of him which, when suddenly dropped, was the signal for him to place his finger upon a spot on the opposite side somewhere in that circle with the direct location of which he was not familiar. The experiment showed him to be unusually slow and extremely inaccurate. Not one of us would sacrifice speed and accuracy, or in other words, skill, for mere size and possibly straight pulling power. Such persons are "Muscle Bound".

There was also a man who asked permission to use extremely heavy dumb bells on the gymnasium floor. Not wishing to deprive any man of that in which he was interested and yet at the same time realizing that much of heavyweight lifting depends upon the applause of the gallery for its continued interest and also not wishing to endorse his work by allowing him to use gymnasium floor, he was told that he might use one corner of the locker room. The young men stood around amazed and watched his play of heavy muscle and his feats of strength. About this time he took second prize at Macfadden's Madison Square Garden Muscle and Beauty Shows. Needless to say he was extremely conceited. The boys began to press with questions and it was suggested that they try to get him to DO things so the men one day invited him to climb the top as rapidly as one of the other men. Another invited him to try a high jump and with all his muscle there wasn't skill enough to get much above four feet. Another asked him to work with him on the paralled bars and the simplest exercise demanding muscular co-ordination were too much for him. Another man took him into the hand-ball court and he couldn't play well enough to make the game and suggested that he certainly could make good at wrestling but a man twenty pounds less in weight had no trouble at all in putting him down whenever he wanted. That settled that entire crowd. They realized that on the whole, size doesn't amount to very much and that although there is a decided limit to size which a man may attain, there is almost no limit to the skill which can be secured, to the enjoyment which he can have, while strength does not depend entirely upon size. It is how you feel and what you can do that counts and so our aim is to exercise vigorously with others at interesting things.

COMPANIONSHIP IN EXERCISE.

A Chicago business man asked a perfectly fair question, the question and reply being as follows:

QUESTION: When I can go to a special physical culture teacher here in the city and secure his personal attention and the prescription of exercises suited to my condition, why is it not much better for me than to come here where I am put in a large class to receive that which is given the class regardless of

whether it is best for me? Is there any reason other than that this method is cheaper?

REPLY: Do you think that if individual prescription of exercise with the individual attention of an instructor was the best for men that the Young Men's Christian Association would not be doing this? Except as preliminary preparation for group work we find little value in such work.

Reason No. 1.—Business men need a wholesome physical activity, partly recreative, which will take their minds from their business; some place where they will forget themselves and play and work vigorously. Working alone breeds a self-centered thought which is not good.

Reason No. 2.—One of the greatest assets in a business man's life is that he be a so-called "good mixer". There is nothing that will develop this quality so rapidly as the engaging in wholesome physical activities with others. In other words, the taking of a so-called "social physical" training.

Therefore, our men come together in congenial classes and are more or less discouraged from working alone. Game features, therefore with us are prominent.

BREATHING.

Man was fashioned to live in air just as a fish was made to live in water.

To take a fish out of water means to kill it.

To take a man out of air means to kill him.

Air enters the lungs from tubes which begin with the nose and end in little air sacs in the lungs.

Breathe through the nose. It warms and filters the air.

Inactive air sacs in the lungs prove a fertile breeding ground for germs. Being in good air does not help much, unless deep breathing uses the entire lung space. Air sacs must be used to insure their nutrition and development.

Merely voluntary deep breathing or filling the lungs helps a little but not much for it like filling a rubber bag through a rubber neck. Inflation—deflation. Making hot air. Little accomplished.

Breathe with your lungs.

Running is one of the best of lung exercises. It demands deep breathing for a purpose and use makes for capacity and strength.

As strange as it may seem, to develop lung power, leave the muscles around the chest alone and use those from the waist to knee.

Large muscles put on the chest before capacity has been reached limits lung size though the girth may be large. Girth of muscle does not measure lung capacity.

BATHING.

The skin has two and one-half million little sewer outlets. Perspiration plus a little dirt forms a coating.

Not only is there odor from decaying animal matter but the sewers are clogged and that means overwork for the kidneys and lungs.

A death is reported in earlier times of a boy stripped and gold-leafed for a parade.

Perspiration from exercise is the best means to open up and eliminate poisonous matters. A warm bath rinses it off and a daily hand-rub (hand moist) upon rising is a good tonic to the skin and starts the heat-making machinery as well as being slightly cleansing.

Take a warm quick bath in thirty seconds and a three minute rub after exercising several times a week; for most of us a soap bath perhaps every other day, but as often as necessary. A dash of cool water is good as a finish. No ice-cold water.

Stay out of hot and steam rooms (Turkish or Russian baths) except by special advice.

Swimming is one of the best exercises, though in winter a free perspiration from exercise before the swim is an advantage.

Frequently the degree of cleanliness marks the height of self-respect. Lack of bathing makes for slovenly work because you feel that way.

Cleanliness makes for efficiency as well as self-respect.

Give the pores of your body their right to breathe and they will help you to prolong your breathing.

AIR STARVATION.

Air starvation is more frequent than food starvation.

Your neighbors would be righteously indignant if you kept a fish in a glass of water and never changed the water. The process toward death would be plain. However, there is little protest about your room, house, office, shop, street cars, stores, etc., if you breathe over your own and other people's breath.

"Educate your nose" so that if on coming in from the outside, the room or office smells stuffy, ventilate, for the air is poison.

Are you sleepy, do you yawn or sigh, does your face flush in the daytime? It is usually Nature's demand for air,—the fire is going out. Ventilate and wake up.

Which is hotter a banked fire or one with the draughts open? Running the smoke back over a fire puts it out. Running your breath or other people's back over your fire lowers the flame of vitality.

Cold air is not necessarily pure air. Cold pure air is better than warm impure air. Moderately warm pure air is best.

We multiply artificial heat producing methods, steam and hotwater radiators, furnaces, etc., but put on the storm windows and plug up the cracks. The average furnace takes air from one room, heats it, and by a slow working gravity swings the air around in a circle through the house. Radiators repeat this process in each room. No new air. This is criminally stupid. An out door intake should be provided by building laws.

We need raw air. Unwarmed and uncooked, frequently. A dose every few minutes all day and a constant stream all night.

During the day raise the lower sash with a board in front so as to secure ventilation at the middle without draughts. Raise the windows frequently and air flush rooms or office. Even the change of temperature of a few degrees thus secured is a necessary tonic. Hospitals do this for their sick.

Night air poisonous? What other kind can you get after dark? Not so good, but take it straight, not further burdened by repeated using.

Staying out of the rain? Not if reasonably well and protected against damp clothes and wet feet.

Rain frees the air from dust.

Too much fresh air is just enough.

Get the fresh air habit. Educate your nose.

COLDS.

So-called "colds" reduce efficiency and are a nuisance.

Colds are unnecessary. They are caught, not in Alaska or in a forty acre field, but in stuffy rooms or places of work where others have it, because of a lowering of vitality from over-eating, undue exposure, lack of sleep, over-working, etc.

If your church is stuffy, tell the Board.

Are the schools stuffy? Find out.

Better ventilation of office, store, or factory means better efficiency and greater dividends.

Colds are infectious, running through families, factories and schools, etc.

The winter diseases of cold, pneumonia, etc., are now designated as foul air diseases. To arrest a simple cold, liberate the foul air in the room. Do not shut up things. If your temperature is normal bundle up and get out.

The more you expand your chest, the less you will contract cold.

Sneezing is Nature's warning and plea for resistance against a "cold".

Exercising to a free perspiration in the early stages will relieve the congestion.

The old misquoted phrase of "Feed a cold and starve the fever" is, "if you feed a cold you will have to starve a fever." Take a cathartic—eat but little and get plenty of fresh raw air.